Akbaba

RAMAZAN DOLAYISIYLA ELLERİMİZ SAHURA KADAR AÇIKTIR
OY
CAFER OĞUZ

Cumhuriyet Döneminde TÜRK MİZAHI

Hazırlayan :

AZİZ NESİN

MİZAH SANATI VE TÜRK MİZAHI ÜZERİNE ÇOK ORİJİNAL BİR ARAŞTIRMA * CUMHURİYET DÖNEMİNDEKİ EN ÖNEMLİ 55 MİZAH YAZARININ HAYATLARI, SANATLARI ÜZERİNE YORUMLAR VE SEÇİLMİŞ EN GÜZEL MİZAHİ ESERLERİ * 70 ÜNLÜ YAZAR 55 MİZAH YAZARINI ANLATIYOR..

Bu eser, AKBABA'nın CUMHURİYETİMİZİN 50. YILDÖNÜMÜ ARMAĞANIDIR

PEK YAKINDA BÜTÜN KİTAPÇILARDA

AKBABA

Yıl: 51 Cilt: 25 Sayı: 43 * Kurucusu: Yusuf Ziya ORTAÇ * 10 Ekim 1973 * Fiyatı: 150 Krş.

BOSTAN SAVUNMASI

BİR ülkeye en büyük zarar ne şu uçtakilerden gelir, ne bu uçtakilerden. Onların ne oldukları, ne dedikleri, ne istedikleri bellidir; ahali karşılıklı iddialarını beğenir ya da beğenmez, ona göre karar verir.

Asıl tehlike ne idüğü belirsiz kişiler ve gruplar tarafından akılların karıştırılmasındadır. Çünkü o zaman ülkenin kamuoyu yanlış etiketlerle kutulanmış malların piyasaya sürüldüğü bir pazar gibi aldatıcı olur.

Politika alanında karışıklık genellikle partilerin içinde çıkar, kopmalarla sonuçlanır. Çoğu zaman bir partinin kendi yönünde daha ileri gitmesini ve sert davranmasını isteyenler yönetimle çatışır, onu aşmak için ayrılırlar.

Yurdumuzda AP. içinde öyle olmuş, bu sağcı partiyi yeteri kadar sağcı bulmayanlar ayrılıp daha sağda partiler kurmuş ya da onlara katılmışlardır.

CHP. içinde ise durum bambaşka gelişmiştir. Onun ortanın solu yönetimini beğenmeyenler baştakileri aşıp daha solda gruplar kurmamış, yönetimin gerisinde kaldıkları için ayrılarak partinin sağında kümeleşmiş ya da o türlü kümelere katılmışlardır.

Dalgalar halinde tekrarlanan o gelişmenin baş aktörlerinden çoğu şimdi CGP. içindedir. Vaktiyle Adnan Menderes'e karşı çıkmakla başlamış olan politik yolculukları şimdi ondan da daha «Menderesçi» bir noktaya ulaşmış bulunuyor.

Bu kimseler niçin Adalet Partisi içinde değillerdir? Temel düşüncelerinin AP. felsefesinden ayrılığı nedir? Süleyman Demirel'in istemediği neleri istemekte, istediği neleri istememektedirler?

Cevapsızdır bu sorular. Ve her cevapsız soru gibi kamuoyunda bıraktığı boşluklarla girdaplar yaratmakta, akılları gitgide daha çok karıştırmaktadır.

O kadar ki, bu karışıklık CGP. liderinin parlaklıkla ün yapmış aklını bile son zamanlarda etkilemeye başlamış görünüyor. Sayın Genel Başkanın son haftalardaki konuşmalarının pek çoğunda tuhaf bir zihin dağınıklığının belirtileri var.

Söz gelimi, Doğu gezisi sırasında vaktiyle CHP'den ayrılış nedenini şöyle açıkladı:

— Direksiyondaki şoför arabayı fazla sola yatırdı. Biz canımızı kurtarmak için arabadan atladık.

Otomobili deniz motörüyle karıştırması bir yana, sayın liderin bu sözünün temelinde bir büyük çarpıklık var. Eğer sözünü ettiği taşıt kendisinin ve arkadaşlarının atlamalarından sonra devrilmiş olsaydı şimdi böyle konuşması haklı görülebilirdi. O zaman:

— İşte, diyebilirdi, bu devrik arabadan atlamakla ne kadar akıllıca davranmış bulunduğumuzu görüyorsunuz!

Ama sözünü ettiği taşıt dimdik ayakta. Asıl ondan atlamış olanların politik gelecekleri pek belirsiz. Bu durumda direksiyondaki şoförün yollara dökülü eski yolculardan daha ihtiyatsız yahut beceriksiz olduğu nasıl ileri sürülebilir?

Aynı gezi sırasında CGP. Genel Başkanı bir de şu sloganı attı ortaya:

— Biz koçlar kafamızla vuruşuruz!

Anlaşılan vuruşa vuruşa koçların kafaları iyice karışmış. Zira her ne kadar «Teşbihte hatâ olmaz» diye bir eski sözümüz varsa da, bu benzetmedeki görüş yanlışlığı konunun özüyle ilgili:

Koçların kafalarıyla vuruştukları doğrudur gerçi. Ama buradaki «kafa» o organın içi değil, dışıdır. Yâni koçlar beyinleriyle değil, boynuzlarıyla döğüşürler.

Türk ulusu ise artık politik boynuz gerektiren yılları geride bırakmış bulunuyor. Bundan sonra toplumumuza ancak beyin vuruşmalarının getirebileceği aydınlıklar gerek.

Bereket versin öyle bir şafağın belirtileri de ufkumuzdan eksik değil. Yukarıda sözünü ettiğimiz konuşmaları yaptıktan bir gün sonra CGP. Genel Başkanı —birtakım isteklerin yerine getirilmemesi yüzünden tüm politikacıların boykot edilmesi nedeniyle— Doğubeyazıt'lı gençler tarafından ilçeye sokulmadı.

Ondan önce Ürgüp'te de aynı lider üzüm koparmak için girdiği bir bağdan eli sopalı bir bekçi tarafından püskürtüldü. Yanında bulunanlar durumu kurtarmak için ünvanlar sıraladılar:

— CGP. Genel Başkanıdır, eski Başbakan Yardımcısıdır...

Ama bekçi «Bana ne yardımcıdan falan!» diyerek üzümleri savunmakta direndi.

Toplumumuzda her şeyi tatlıya bağlama geleneği yazık ki pek köklüdür. «Üzümünü ye, bağını sorma» der, bebeklerimizi bile garip nimilerle uyuturuz:

— Dan dini dan dini dastana, danalar girmiş bostana!

Bostanlarımıza dadanmış çeşitli danalardan bir türlü kurtulamayışımız her halde o gevşeklik geleneğimizdendir. Şimdi halkımız yavaş yavaş şöyle demeyi öğreniyor galiba:

— Başbakan Yardımcısına, şunun bunun yardımcısına boşver! Bana yardımcı olan varsa beri gelsin...

Bu tutumu gerekli sonuca ulaştırabilirsek yalnız bağlarımızla bostanlarımız değil, tümüyle vatanımız kurtulur.

AKBABA

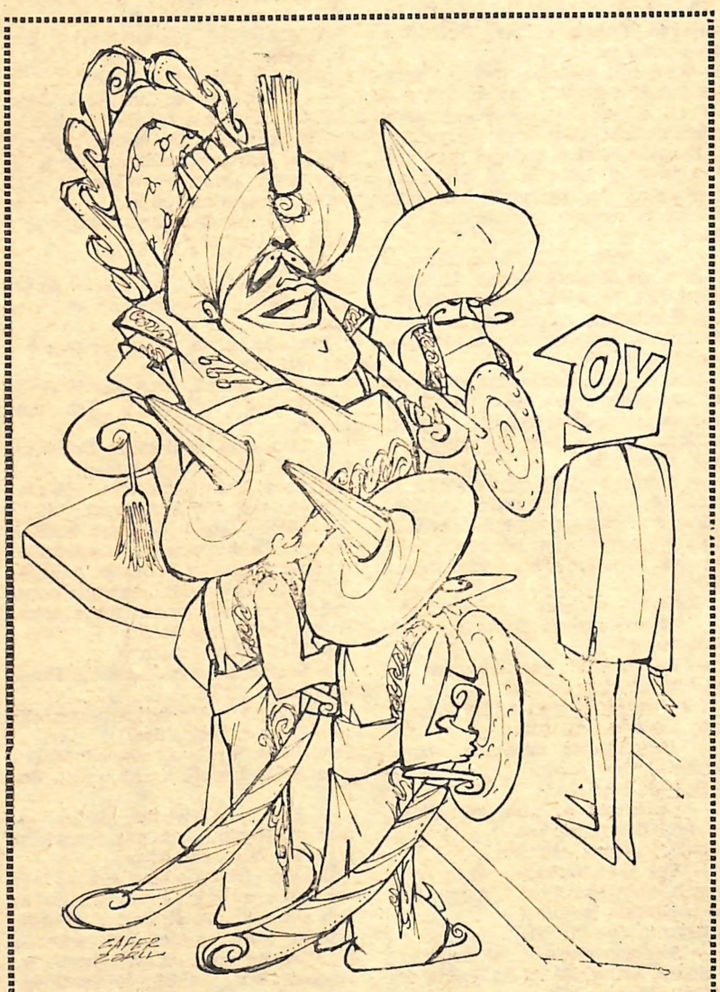

Siyasî Süleyman — Tiz kellesin getiresüz!..

Isparta'da AP'liler Ecevit'e taş attılar. — Gazeteler —

DÜN... BUGÜN!

HIÇKIRIKLI MIÇKIRIKLI PANDOMİM

Muzaffer İZGÜ

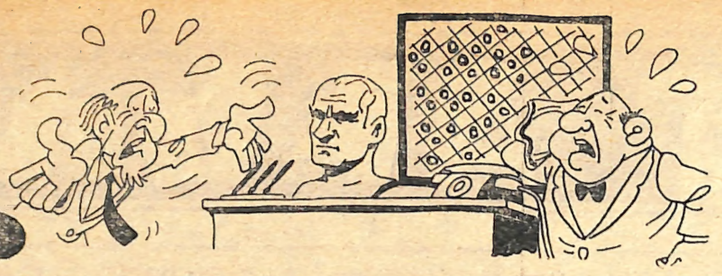

YETMİŞ yaşlarında vardı. Koltuğunun altındaki kocaman Atatürk büstünü saygıyla tutuyordu. Dolmuşun biri, zınk diye fren yaptı yanında. Şoför:

— Buyrun beybaba! dedi... Sonra, yanındakini dürttü: Sen arkaya geç, arkayı dörtleyelim, beybabayı yanımıza alalım... Geç beybaba geç!...

Beybaba, önden boşalan yere geçti oturdu. Dolmuşun içi bir anda, beybabanın koltuğundaki iri büst yüzünden saygıya gömülmüştü. Şoför:

— Ah beee, ahhh, dedi, ölmeyecekti Gazi Mustafa Kemal. Ölmeyecekti ki, görecektiniz şimdi Türkiye'nin durumunu, bakın o zaman nasıl ilerlermiş, nasıl ecnebiye memleketlerini geçmiştik...

— Evet, dedi, beybabaya yer verip arkaya geçen adam. Allahaşkına, şu duruşa, şu bakışa bakın... Sanki kaşlarını çatmış, bize ne yapıyorsunuz, diyor gibi...

— Ahh ahh! dedi tekrar şoför, elinin birini direksiyondan kaydırarak, dizine şap şap diye iki kez vurdu... Ne olurdu yâni şöyle yüz yaşına dek yaşasaydı, hı, yüz yaşına dek...

Beybaba, çok sert:

— Onun zamanı başkaydı, dedi kalın sesiyle...

— Yaa beybaba, yaa, başkaydı, diye ötekiler doğruladılar...

Bir kavşakta, yeşil ışığın yanmasını beklerlerken, şoför:

— Şey, satıyor musunuz bunu beybaba? diye sordu.

Bağırdı beybaba:

— Ne demek efendiii, satmak ne demek? Satılır mı buuu?

Şoför, suspus olmuştu...

— Yok yâni beybaba, yanlış anlamayın, elbette satılmaz... Amma ben sizin elinizde görünce!...

Bağırdı yine ihtiyar:

— Satılmaz efendiii satılmaz!...

Sonra, gözlerinde iri iki damla yaş belirdi, hıçkırır gibi:

— Hiç satılır mı hiç satılır mı? dedi. Ben onun yolundayım, bu büyük insanın yolunda... Çanakkaleee, Sakaryaaa, Dumlupınaaar... Haaa Dumlupınaaar, biliyor musunuz Dumlupınar'ı?...

— Yaa yaaa, dediler ötekiler... Ah ne adamdı ne adamdı...

İşte tam o anda, bir düdük öttü ve bir el kalktı. Şoför, zınk diye durdurdu arabayı:

— Buyur bey âbicim, dedi...

Trafik polisi, şöyle bir arka tarafa baktı:

— Arka dört, dedi kızarak...

— Evvet bey âbicim, dedi şoför, arka dört amma bir de öne bak!...

Trafik polisi, ön tarafa kaydırdı başını. Trafik kurallarına uygundu ön taraf, şoförle beraber üç kişi vardı. Tekrarladı polis:

— Arkada dört kişi olduğu için ceza keseceğim...

Şoför:

— İyi bakmadın bey âbicim ön tarafa, dedi... Bak bak, ne var bey amcada...

Beybaba, şöyle polise bir ters bakış attıktan sonra:

— Polis efendi, polis efendi, dedi, Çanakkalee Sakaryaaa, Dumlupınaaar...

— Yaa yaaa, dedi şoför, Dumlupınar bey âbicim Dumlupınar... Yâni şimdi şey, ben almasaydım beybaba, yâni bu şey, büyük Ata'mızın büstü bey âbicim, şimdi beybaba binince mecbur kaldım âbicim, bir arkadaşı, na na işte şu arkadaşı, o arkadaş dedi ki, biz dedi, hepimiz onun yolundayız dedi, ondan sonra arkayı dörtledim bey âbicim...

İhtiyar tekrar bağırdı:

— Dumlupınar polis efendii, Dumlupınaaar!...

Polis, okkalı bir selâm oturtarak:

— Buyrun geçin, dedi...

Beybaba, iki durak sonra indi. Şoföre bütün bir elli liralık uzattı. Şoför:

— Yoo yoo beybaba, dedi, istemez... Hepimiz Ata'nın çocuklarıyız... Kardesiz şuracıkta...

İhtiyar elliliği cebine soktu, tekrar kocaman büstü saygıyla koltuğunun altına alarak yürümeye başladı.

Baba parası yiyen, kızlı erkekli, hippi kılıklı sekiz on genç, beybabayı çevirdiler kaldırımın üzerinde. Bir Ata'nın büstüne baktılar, bir beybabanın uzun sakallarına... İçlerinden sarkık bıyıklı birisi:

— Beybaba, dedi, bunu sen mi yaptın?

İhtiyar, sesinin yettiği kadar bağırdı:

— Ne demek efendi sen mi yaptın, haaa ne demek?

Grubun, gülücüğü bir anda dudaklarında kalıverdi, hepsi de ciddileştiler.

— Yok, dedi sarkık bıyıklı genç, sizi sanatçı zannettik de...

Bağırdı ihtiyar:

— Onu anlamak için sanatçı mı olmak gerek çocuuk, haa sanatçı mı olmak gerek?... Yol onun yolu, uygarlık yolu, kalkınma yolu, zafer yolu... Siz, siiiz, siz kimin yolundasınız?

— O'nun beybaba, onun...

— Çanakkaleee, Sakaryaaa, Dumlupınaaar... Haa Dumlupınaaar, biliyor musunuz Dumlupınar'ı?

— Şey elbette beybaba... Vallahi onun zamanı başkaymış...

— Başkaymış ne demeeek?...

— Yok beybaba yâni yanlış anladınız, şimdi rahmetli sağ olsa diyecektim...

— Ne demek sağ olsaydı? Onun bize çizmiş olduğu bir yol, bir iz yok mu?...

— Var!...

— Öyleyse?

— Zaten biz hepimiz O'nun yolundayız beybaba...

— Çocuklar, dedi ihtiyar, şahadet parmağını kaldırarak, çok beğendim bu hareketinizi... Sizler O'nun yolunda olduktan sonra bizler rahat rahat ölebiliriz...

Bir alkıştır koptu gruptan... Beybaba yürümeye başladı... Gençler, saygıyla başlarını eğdiler...

Beybaba biraz sonra, bir meydanlıkta, kendini bir kalabalığın arasında buldu... Ortada bir kürsü, kürsünün üzerinde kocaman göbekli, kocaman enseli bir adam:

— Sevgili yurttaşlarım, sevgili kardeşlerliim! diye bağırıyordu... Özel sektörün elinden tutarak, onu bu memlekette lâyık olduğu yere kadar yükseltmeyi partimiz olarak bir görev biliyoruz... Memlekette açılacak olan çeşitli fabrikalarla, bir yığın işsiz iş sahibi olacak...

O sırada arka taraftan bir alkıştır koptu gitti... Beybaba'yı alkışlıyorlardı...

— Yaşaaa varoool beybabaaa!...

İri göbekli, iri enseli adam, bir an sözüne ara vererek alkışın bitmesini bekledi... Beybaba, elindeki kocaman Atatürk büstüyle, saygıyla açılan yoldan, yaşa varol nidaları arasında kürsünün yanına dek geldi... Politikacı tutup beybabayı kürsüye çıkarttı, büstü de kürsünün üzerine koydu:

— Bakın arkadaşlar, bakıın! diye bağırdı... Yolumuz işte bu büyük insanın, bu ulu insanın yoluuu... O.nun izinde ilerleyeceğiz, onun gösterdiği yoldan giderek Avrupa'yı da geçeceğiz, İtalya'yı da geçeceğiz, çağdaş uygarlık düzeyine erişeceğiiiz!...

İhtiyar şaşkındı, hiç hesapta yoktu bu, politikacının kürsüsünün dibine dek gelmek ve kürsünün üzerine çıkmak... Ama olmuştu bir kez gür sesiyle bağırdı:

— Çanakkaleee, Sakaryaaa, Dumlupınaaar!...

Halk coşkunca bağırdı:

— Yaşaa varoool!...

— Bu büyük insanın yolundayız arkadaşlaaar!...

— Yolundayıız!...

Politikacı bağırdı:

— Sızleri, bu büyük insanın mânevî huzurlarında bir dakika saygı duruşuna dâvet ediyorum...

Bir anda meydanlığı sessizlik kapladı... İhtiyarın cebine bir el uzandı... Saygı duruşu biter bitmez, büstünü alarak, kalabalıktan sıyrıldı çıktı... Elini cebine attı, bir yüz liralık vardı... Gözleri yaşardı.

Gözleri yaşlı, devam etti yoluna... Bir kocaman binanın merdivenlerini tırmandı. En üst kata çıktı, bir odanın kapısına doğru yöneldi. Hemen birisi kesti yolunu:

— Dur, dedi, müdür bey meşgul...

Bağırdı beybaba:

— Ne demek meşgul, haaa, ne demek meşgul?...

Elindeki kocaman büstü, adamın gözlerine sokmaya çalışarak:

— Böyle mi söyledi bu büyük adam bize, böyle mi yapın dedi, böyle mi çalışın, böyle mi bu memleketin efendisine hizmet edin dedi, haaa, böyle mi dedi?

Adam, şaşkınlıkla elini başına götürerek bir selâm kondurdu ve:

— Yoo yooo, şey dedi, hayır hayır...

— Bu büyük insanın yolunda değil miyiz biz efendiii?...

— Şey evet, evet beybaba, hepimiz, en ufağımızdan en büyüğümüze kadar onun gösterdiği yolu izliyoruz...

— Öyleyseee? Çanakkaleee, Sakaryaaa, Dumlupınaaar!...

Adam:

— Buyrun buyrun beybaba, müdür bey içerde, yalnız, dedi...

İhtiyar, kapıyı vurmaksızın sert adımlarla girdi içeriye... Bu kez büstü başının yanına almış, öylece girmişti... Müdür, birden doğrularak:

— Buyrun beybaba, dedi...

Bağırdı yine beybaba:

— Müdür bey müdür bey, Çanakkaleee, Sakaryaaa, Dumlupınaaar!...

Müdür kısık bir sesle:

— Saygımızın en büyüğü ona, dedi...

İhtiyar, gözlerinden iri iki damla yaş dökerek:

— Büyük insandı, başkaydı... Vatanın babasıydı oo... dedi.

— Ne demek efendim, ne demek, dedi müdür, çok şükür o büyük insana lâyık olmaya çalışıyoruz... Zaten tek tesellimiz bu...

Ağlıyordu ihtiyar:

— Çanakkalee, Sakaryaaa, Dumlupınaaar...

Müdür de içlenmişti... Yüzüne gerçekten hüzünlü bir anlam gelmişti...

İhtiyar, göz yaşlarını mendilinin ucuyla sildikten sonra:

— Hiç o sağ olsaydı, şimdi binlerce vatandaşımız Almanya'lara mı giderdi? Hiç salar mıydı o yavrularını diyarı gurbetleree?...

— Hiç salar mıydı beybaba, hiç salar mıydı?

İhtiyar, büstü iyice bağrına basarak, tekrar ağlamaya başladı:

— Aaah ahhh, hiç sağ olsaydı salar mıydı vatan evlâtlarını diyarı gurbetlere aaah!...

İhtiyar dizine vurmaya başlayınca, bir ara müdür de dizlerine vurmaya başladı:

— Aaaahhh!...

— Aaaahhh!...

İhtiyar, hıçkırıklarını keserek:

— Müdür bey, dedi, müdür bey, sizden bir istirhamım var!

— Bütün partiler Atatürk'çü olduğunu iddia ediyor. —

— Buyrun, dedi müdür bey...

— Salar mıydı Allahaşkına söyleyin siz önce onu söyleyin salar mıydı?...

— Yoo efendim, asla, hiç salar mıydı!...

İhtiyar:

— Ama, dedi, söz verin bu büyük insanın başı için bu işi yapacağınıza?...

— Elbette yaparım... Hepimizin yolu onun yolu...

— Müdür bey, bir oğlum var, ona bir iş, nasıl olursa olsun bir iş...

Bu sözü söyledikten sonra, yine hemen ağlamaya başladı büste sarılıp

— Aaah aaah, hiç salar mıydı!...

Müdür bey, biraz kem küm etti ama, sonunda:

— Gönderin oğlunuzu yarın bana, dedi...

İhtiyar, büstü tekrar saygıyla kol. tuğunun altına aldı, saygıyla dışarıya çıktı... Eve gelir gelmez:

— Oğlum, dedi, tamam, sana iş buldum... Yarın bu adrese gidip, bu müdürü göreceksin... Ben de yarın inşallah enistenin Almanya işi için, Kurum Müdürünün yanına gideceğim.

Sonra Ata'nın büstünü okşadı:

— İzindeyiz Atam, âmirimiz, memurumuz, çoluğumuz, çocuğumuz, hepimiz izindeyim!... dedi.

Muzaffer İZGÜ

Çin usulü iğne ile tedaviye Türkiye'de de başlandı. — Gazeteler —

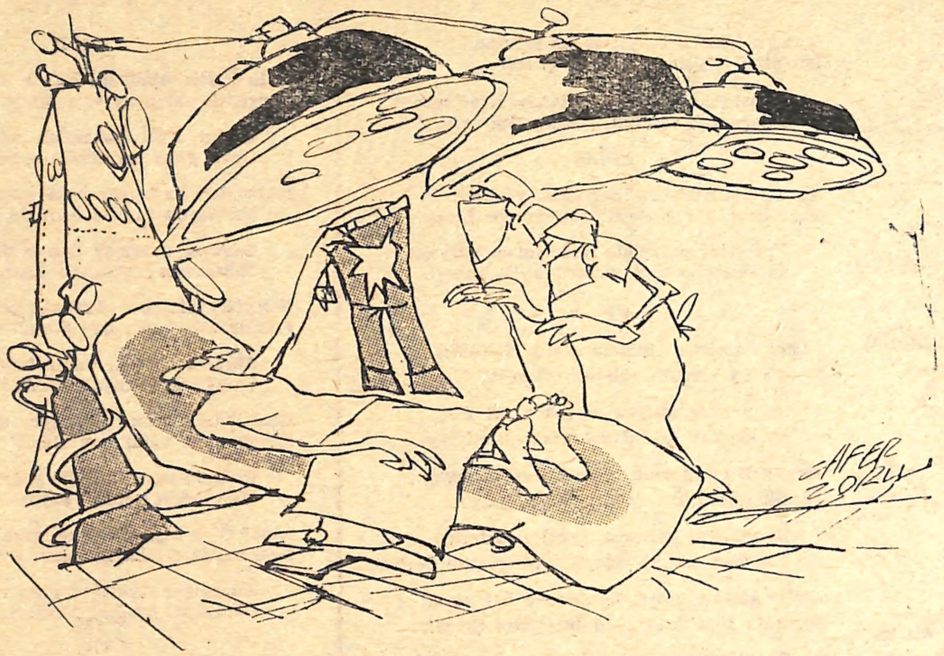

— Aman doktor, önce şu pantalonu tedavi edin!..

YELPAZE

REFİK ERDURAN

MANGIRAJ ÜSTÜNE...

PARA konusunu düşünür müsünüz hiç?

— Amma aptalca soru! diyeceksiniz. Sabah akşam her şeye nasıl para yetiştireceğimi hesaplamaktan canım çıkıyor; onu düşünmeyip de ne düşüneceğim?

Ama benim sorduğum o değil. Bakkal borcunu nasıl ödeyeceğini düşünen adam kafasını bakkal borcu konusunda çalıştırmaktadır. Parayı düşünmek ise bu nesnenin aslında ne olduğunu, nasıl üretildiğini, yaşantımızı hangi yönde etkilediğini araştırmak anlamına gelir.

Pek azımız yaparız bunu. Ben de yapmam pek. Ama bazan insanın önüne öyle birşey çıkıyor ki, paraaın kişi davranışları konusunda ne türlü bir mihenk taşı olduğu dank ediveriyor kafasına.

Kişilerin her şeyden önce para için yaşamaları gerektiği ve o uğurda her davranışın geçerli olduğu ilkesine inanmış ülkelerin şampiyonu Amerika'dır. Para düzenine zarar vermemesi ve kârlı olması şartıyla orada her şey yapabilirsiniz. Teknik terim kullanmaktan hoşlananların kapitalizm dedikleri de budur işte.

Geçen hafta Amerikan gazete ve dergilerinde iri reklâmlar çıktı. Şöyleydi başlık:

«Bunalım Geliyor!»

Altını okursanız buradaki sözlerin bir kapitalist ülkede değil, ancak Pravda ya da İzvestia gibi bir organda yayımlanmış olabileceğini düşünürdünüz.

Reklâm sahibinin iddiasına göre Avrupa ve Amerika borsaları korkunç bir çöküntünün eşiğindeymiş. Amerikan ekonomisi hızla su alan bir gemi gibi bocalıyormuş. Daha doğrusu düpedüz iflâs etmiş durumdaymış Amerika: Toplam borcu 80 milyar doları aştığı halde elindeki altını ve başka rezervleri ancak 15 milyar kadarmış.

Japonlar Amerikan sanayicilerini eze eze tuşa getiriyor, kendi ülkelerinde bile pazarların dışına itiyorlarmış. O yüzden işsizlik artmakta, ayrıca görülmemiş bir enflâsyon ahaliyi kırıp geçirmekteymiş. Dört milyon Amerikan vatandaşı işsizmiş. Onsekiz milyonu ancak işsizlik sigortasıyla geçiniyor, yirmibeş milyonu da sürünüyormuş.

Şehirlerin gitgide yaşanmaz duruma gelmesi, belediyelerin iflâsı, ırk çatışmalarının sürmesi, hava ve su kirlenmesi, eğitimin gerilemesi, uyuşturucu maddelerin yayılması, şiddet suçlarının çoğalması gibi müzmin belâlar da cabası...

«Her şey korkunç bir yıkıntının arifesinde bulunduğumuzu ve düzenimizin felâkete doğru gitmekte olduğunu gösteriyor» diyen reklâm sahibi daha sonra iri harflerle şunu soruyor:

— Bu felâketten yararlanmak istemez misiniz?

Uzun uzun anlattığına göre, bir ülkeye o çapta bir ekonomik çöküntü geldiği zaman daha önce hazırlıklı davranmış kişilerin eline büyük kazanç fırsatları geçermiş. Herkes batar, saçını başını yolar, kendini pencerelerden atarken bu açıkgöz kişiler istedikleri şeyi ölmüş merkep fiyatına alabilir, leş kargası taktikleriyle çarçabuk zengin olabilirlermiş.

Kırkbeş yıl önceki büyük bunalım sırasında o taktikleri kullanarak milyarder olmuş kişiler varmış. Bunların tekniğini bugün de her isteyen öğrenebilirmiş.

Lâfın sonunda herifçioğlunun «Bunalım Felâketinden Yararlanmanın Yolları» adlı bir kitabı on dolara satmakta olduğu anlaşılıyor!

Yâni para düzeninin en amansız düşmanlarının bile söyleyemiyeceği şeyleri yayımlayabilir, o düzene en tehlikeli olabilecek baltalamalara girişebilirsiniz. Ama bunu para kazanmak için yapıyorsanız kimsenin kılı kıpırdamaz; çünkü hâlâ o düzenin içindesiniz demektir.

Ne dedim? Lûtfen düşünün para üstünde. Ama iyi düşünün! Yoksa hem züğürt kalıp düşünür, hem de kafa uyuzu olup kaşınır insan...

Refik ERDURAN

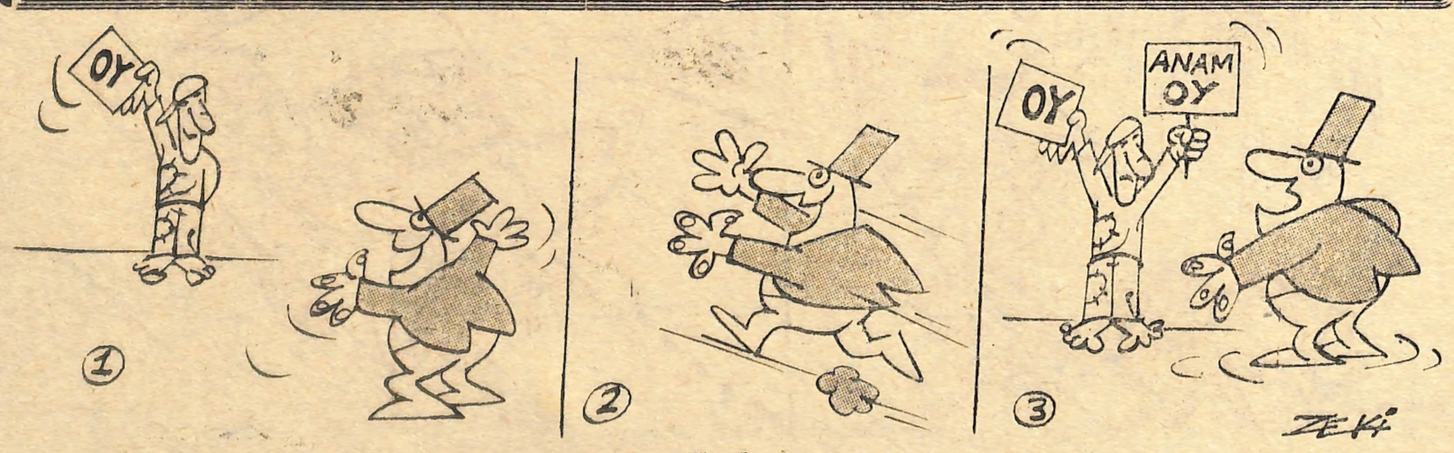

Yazılı

Seçim 1973

Açtı perdelerini bu yıl seçim sahnesi;
İşlemeye başladı adayların çenesi...

Hepsi de el uzatmış vatandaşın oy'una;
Düşünerek verelim, gelmeyelim oyun'a!

KULİS

Kendisi yitirmişken partisini, yönünü;
Sağ olsun, yol gösterdi seçmenlere İnönü.

Vız geldi partilinin yalvarması gözyaşı;
Jübilesiz çekildi sahneden Bölükbaşı.

AP

Adalet Partililer amblem almış KIRAT'ı;
Kırat'a oy verenin gülecek mi suratı?

Oy verirse tapuyu alacak artık ele;
Gecekondu sahibi şükretsin Demirel'e.

Dargelirli ve memur zaten canından bezgin;
Plâstik eşya falan dağıtır İsmet Sezgin.

Gündüzleri konuşur, geceleri seferî;
Urfa'dan çıkmış yola Bay Necmettin Cevheri.

Seçim kimine biber, kimine de bal, reçel;
Afyon'da liste başı oldu bay Rıza Çerçel.

Genel Müdürlük yapıp siyaseti seçeli;
Milletvekili bulduk sayın Turgut Yücel'i.

Eski kurt düşüverdi bir çıkmazın içine;
İstanbul'da sonuncu bay Rıfat Öztürkçine.

AP: «Ballıdır,» deyip Kırkağaç'ın kavunu;
Müsteşarken listeye aldı Ekrem Ceyhun'u.

İzmir'de ön seçimde hırçın bulduk Kırat'ı;
Bir çiftede Meclis'ten atıverdi Kürşat'ı.

Bunca masraf, bunca dil gidiverdi yabana;
Yazık oldu haşmetli Muzaffer Balaban'a.

AP'de eskilere ağır basıyor her dem;
İzmir'de liste başı Ali Nailli Erdem.

İzmir'in en sonunda avaz avaz haykıran;
Çiftine, çabuğuna döndü Müberra Kıran.

Kırat kimini okşar, kimini yere serer;
İstanbul'da eyerden düştü bay Tekin Erer.

İşin çıktı kokusu, burnuna vurdu mandal;
Yitirdi ümidini İzmir'de Münir Daldal.

CHP

Halk Partisi amblemi biliriz ALTIOK'tur;
Dargelirli vatandaş yarı aç, yarı toktur.

Geçim derdi, yoksulluk milleti ite ite;
Oylar gider mi dersin seçimde Ecevit'e?...

Karaoğlan bu seçim başa çıktı güreşe;
İyi kondisyon vermiş hem de Turan Güneş'e.

Bıkmak, usanmak bilmez dert dinleye dinleye
Memurları savunmak düştü Ferda Güley'e.

Delegeler olmasın akrabası, hısımı;
Balıkesir'de başta bay Sadullah Usumi

Altıok'a kendini ömür boyu vereli;
Çanakkale'de sonda kaldı İsmet Dereli.

Denizli'deki oylar genişleye, darala;
Meclis yolu açıldı bay Hüdai Oral'a.

Halktan yana, halk ile yoğrulmuştur hamuru;
Milletvekili gördük sayın Yüksel Çakmur'u.

Sanki O'nu seçmeye genç, yaşlı bir bir gitti;
İstanbul'da sandıktan çıkan Orhan Birgit'ti.

Seçmenler sevdiğinden ne vazgeçer, ne soğur;
Buluverdi kendini Meclis'te Necdet Uğur.

CGP

Güven Partililer de biniverip KOÇ'una;
Seçim denen sırat'ın varacaklar ucuna.

Huzur, refah ve güven sözüyle ağzı dolu;
«Benim gibi düşünün,» der sanki Feyzioğlu.

Her seçimde kimdir O, sandıktan çıkagelen?
Senatoya giriyor sessizce Ferit Melen.

Ne çok polemik yapar, ne de çok dil uzatır;
Sakin sakin konuşup oy toplar Kemal Satır.

Muğla'da işler döndü pekmez ile tahine;
Sandıktan çıkamazsa yazık Turan Şahin'e.

Liste başı kendini milletvekili sanır;
Konya'dan Ankara'ya gider mi Vefa Tanır?

Seçmenler oy verdi mi sandıklar dolar, taşar;
Eskişehir'den bakar Meclis'e Hayri Başar.

Dilim varmaz demeye: «Maya atıyor göle...»
Kars'ta liste başına oturmuş Turgut Göle.

İstanbul'da en önde, yüzü döndü pancara;
Meclis yolları açık bay İlhami Sancar'a.

Ankara'nın havası burnunda tüte tüte;
Sandık sandık oy çıktı sayın Emin Paksüt'e.

ASORTİ RAZİYE

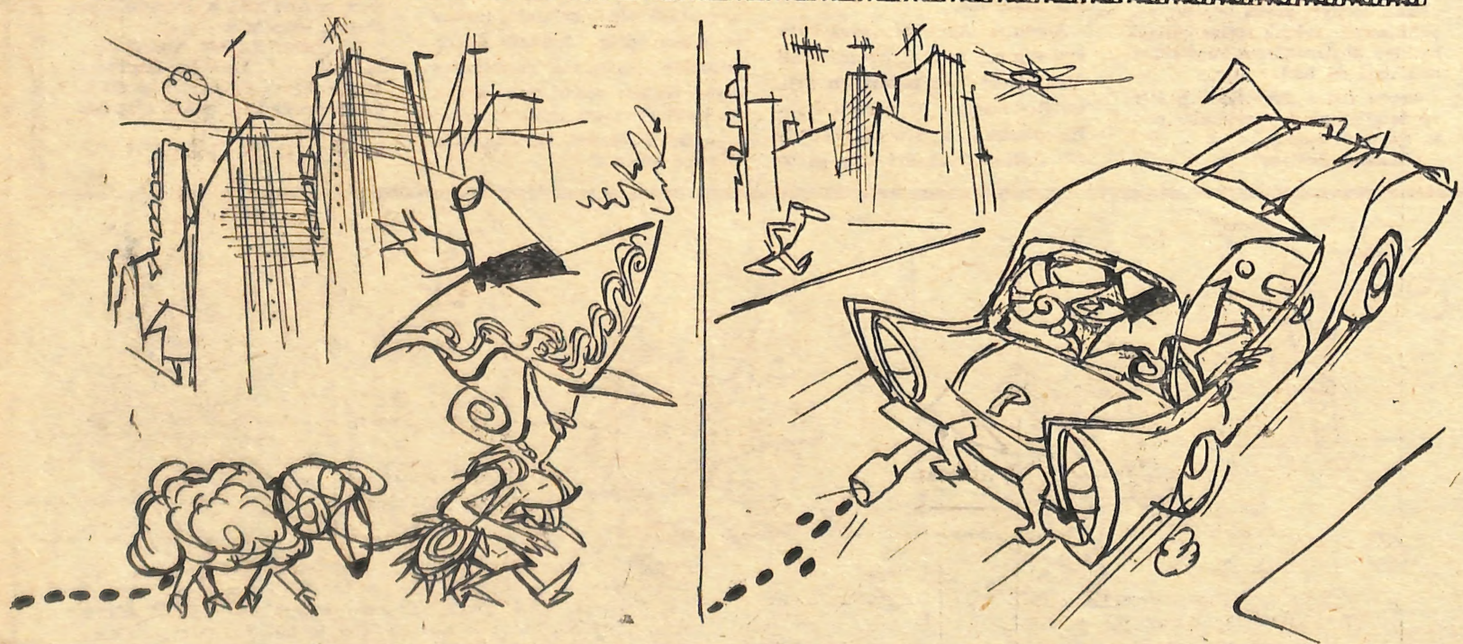

DP

Demokratik Parti de oy'a açmış EL'ini;
Doğrultur mu dersiniz vatandaşın belini?

Eski demokratlara gel gel ediyor eli;
Kurcalıyor tarihi sayın Ferruh Bozbeyli.

Bizim bildiğimiz şu: Küçük büyüğü sayar;
Demirel'in zoruyla Paşa'ya gitmiş Bayar.

AP'nin karşısında DP açtı dükkânı;
Eski oyları toplar buldum Faruk Sükan'ı.

Sesi sedası çıkmaz seçimlerde dahi hiç;
Yıllar yılı düşünür sayın Sadettin Bilgiç.

Muğla'dan parsellenmiş koltuklar parça parça
Şu partide Muallâ, bunda Adnan Akarca.

«Senatoya giremem» diye olmasın ürkek;
İstanbul'da oyları toplar Şevket Akyürek.

Denizli'de yakacak rakip partiden bir can;
Sandıktan çıktığında sayın Hasan Korkmazcan

Hani bir söz var: «Hıdır, elimden gelen budur»
Milletvekili olur, Ordu'dan Ata Bodur.

Seçim heyecanları bir gün döner masala;
Meclis yolu göründü sayın Talât Asal'a.

MSP

Millî Selâmet dersen oy ister ANAHTAR'a;
Mânevî değerlerden sonra geliyor para.

Din, iman kuvvetiyle oy verecek bir zümre;
Allah selâmet versin Süleyman Arif Emre.

Değil miniyi giyen, suçlu baş açık çıkan;
Sinemayı sporu yasakhyor Erbakan.

Mikrofonun önünde konuşmaz ürke ürke;
Tanrı oy bereketi versin bay Asiltürk'e.

Geldi Meclis yolunun işte günü, saatı;
Besmeleyle sayalım oyları Orhan Batı.

İstanbul'da hesap et, düşmeden hiç tasaya;
Helâl olsun bu oylar Ali Haydar Aksay'a.

Oylar sandıktan başlar, Meclis'e varır ucu;
Koltuk mübarek ola Hüsamettin Akmumcu.

TBP

Birlik Partililer de gönüllenmiş ASLAN'a;
Aklı yatanlar vermez oy nazlana nazlana.

Kimi zengini tutar, fukarayı kimisi;
Fırsat eşitliğinden söz ediyor Timisi.

«Köylü tarhana içer, katığı acı soğan;
Oy verenin karnı tok olacak!» diyor Doğan.

Politika böyledir son anda apar topar;
Bağımsızken listeye Birlik'te girdi Aybar.

MP

Millet Partisi tutmuş amblem yapmış KARTAL'ı;
Halkımız bilinçlendi ölçüp biçip tartalı.

Suna Tural partide yerini bula bula;
Başkanlık nasip oldu eşi Cemal Tural'a.

Çıkarcıya vuruyor ne taraftan bakarsan;
Küçük adamdan yana konuşur Kâzım Karsan.

«Seçimden sonra sakın eylemeyin ah-ü zar;
Oyları bize verin!» diyor Hilmi İşgüzar.

MHP

Milliyetçi Hareket amblem almış ÜÇ AY'ı;
Sıyırarak paçayı, Başbuğ geçiyor çayı.

Milliyetçi bir ruhla doğdu vatan güneşi;
Komandolar karşılar yüce Başbuğ Türkeş'i.

Der ki: «Biz kurtarırız yoksulluktan vatanı!»
Dikkatle dinleyelim bay Kemal Ülkütan'ı.

«Partiler iş görmedi 38'den beri;
Bizi deneyin!» diyor Şerafettin Toperi.

BAĞIMSIZLAR

Sizleri düşündükçe benim yüreğim sızlar;
Sandığınız oy dolsun gariban Bağımsızlar!

DİLEĞİM

73 Seçimleri bırakmasın gam, keder;
Mutlu yarınlar diler Türkiye'ye MUKADDER!

Mukadder ÖZAKMAN

Isparta olaylarından sonra:

«Meyve vermeyen ağaca taş atılmaz!»

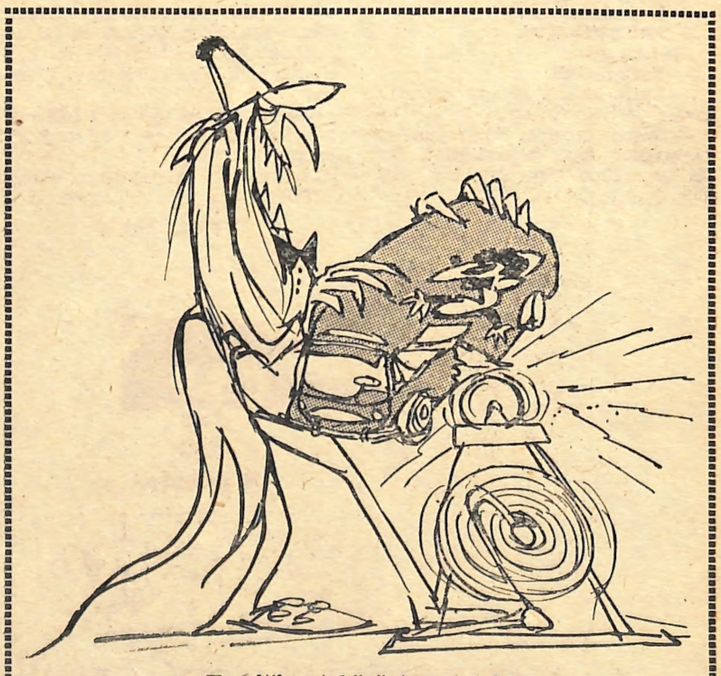

— Ecevit'in otobüsü taşa tutuldu. —

Sevgili okurlarımız,

Büyük ilgi gösterdiğiniz AKBABA TOTO Yarışmasının sonuncusunu geçen sayımızda yayımlamıştık.

Şimdiye kadar AKBABA TOTO kuponu göndermeyen okurlarımız kuponlarını toplu olarak gönderebilirler. Eksik sayıları olanlar, Akbaba'nın bu sayılarını «Akbaba Dergisi Yarışma Servisi, Divanyolu — İSTANBUL» adresinden temin edebilirler.

DİKKAT! AKBABA TOTO kuponlarının kabulüne 19 Ekim cuma akşamına kadar devam edilecek, o tarihten sonra elimize geçecek kuponlar yarışmaya giremiyecektir.

Hepinize bol şanslar dileriz.

Adamını Bul!

BURHAN ESEN

KÜÇÜK not defterime baktım. Her gün yapılacak işleri bu deftere kaydediyordum. En başa:

— Pirinç alınacak diye kayıt düşmüşüm. Yanımdaki arkadaş:

— Pirinci nereden alacaksın? diye sordu.

— Eczaneye gidecek değiliz ya... Bakkaldan...

— Sakın ha... Bakkala uğrayım deme. Adamların bir eli terazide, öteki fiyat etiketlerinde... Şu anda kilosu 13 lira ise bile, sen dükkâna varana dek yükselme olmuş, 14 liraya çıkmıştır. En iyisi Belediyenin kontrolünde dağıtılan tahsis pirinci almak.

Şeytana uyduk, kırk yılın başında ahbap sözü tutalım, dedik. Tarif ettiği yere varınca ne göreyim... Kuyruğun ucu çift lokomotifli tren katarı gibi uzun. Eline sepetini, kesesini alan koşmuş oraya. Çaresiz kuyruğun en arkasına yapıştım. Önüm de bir emekli var. Arkalıksız, küçük sandalyesini de beraber getirmiş. Üzerinde oturuyor. Sigarasını tüttürürken kafa ütülemekten de vazgeçmemekte:

— Ben üç seferberlik gördüm evlâdım. Vesika ile ekmek alırdık. Ama hiçbirinde kuyruk bu kadar uzun değildi. Pilâv kaşıklamak da güçleşti. Kabahat yine de bizde. Hükûmet plân yapayım, dedi. Plân değil pilâv isteriz, dedik. Al bakalım pilâvı şimdi, bulabilirsen ye.

İhtiyar açmıştı ağzını. Sırası gelmeden de kapatacağa benzemiyordu. Bereket simsar Hasan bey oradan geçerken beni görmüştü:

— Hayrola, diye sordu, Almanya'ya mı gideceksin?

— Ne Almanyası?

— Kuyruktasın da...

— Pirinç alacağım.

Koluma girdi:

— Yürü... dedi.

— Etme birader sıramı kapacaklar...

— Sıranı kapanlar kuyruğun sonundakiler değil, başındakiler. Bizde kuyruklara zamanları bol, akılları kıt kişiler girerler. Asıl dağıtım buradan değil de, arka kapıdan yapılır. Sen mutlaka pirinç almaya niyetli misin?

— Evet!

— Öyleyse yürü, ilkin adamını bulalım...

Aradık, taradık. En sonunda birini yakaladık. Sırada olduk birinci. Torbaya koyduk pirinci.

Akıl defterinin ikinci maddesinde:

— Füsun okula kaydettirilecek, deniliyordu.

İçimden:

— Okulda ne kuyruk vardır, ne de arka kapı. Adamını bulmaya da üzüm yoktur... diyordum.

Okulda kuyruğun hürmetlicesi karşımda idi. Pirinç kuyruğunu bulsam öpüp de başıma koyacaktım. Bir saat kadar beklediğim halde yarım metre ilerleyememiş, üstelik ilk nöbete başladığım dakikalardakinden daha gerilere sürülmüştük. Biz orada pineklerken, yan taraftan şık beyler, süslü hanımlar gelip geçiyorlardı.

Hademelerden biri tanıdıktı. Yanıma sokuldu:

— Ne bekliyorsun burada? dedi.

— Belli değil mi? Çocuğu okula yazdıracağız.

— Dosyasını aldın mı?

— Dosya da mı lâzım?

— Onbeş foturaf çıkarttın mı?

— Haberim yoktu ki...

— Okul koruma derneğine elli kâğıt toka edip, martabozunu aldın mı?

— Başka?

— On nettup zarfı alıp, üzerlerine birer liralık posta pulu yapıştırdın mı?

— Daha?

— Mahalle mıkdarından ikamet kâadı, tohturdan laport, aşı zamazingosu. Bunları tamamla da öyle gir kuyruğa. Emeklerin boşa gitmesin.

Kulağıma eğildi, yavaşça fısıldadı:

— Adamını bulursan, iş acık kolaylaşır!...

Diyojen gibi, güpegündüz, elimizde fenerle adam aradık. Nihayet birini yakaladık. Kuyruk engelini aştık. Sizin anlayacağınız yine arka kapıdan dolaştık.

Defterde Özel İdareye vergi yatırılacağı yazılıydı. İş kolaylaşmıştı. Eh, para yatırmak için de kuyruğa girilmez, adam aranmazdı ya! İyimserliğimin beyhude olduğunu adı geçen dairede adım atar atmaz anlamıştım. Kopasıca kuyruk buraya da postu sermişti. Belki gün gelecek kuyruğa girmeden ölme özgürlüğü bile elimizden gidecekti.

Çaresizlik içinde dışarıya fırladım. Adam aramak, kuyrukta beklemekten daha kolaydı. Ziver beye rastlamıştım. Her tarakta bezi olan, kapıdan kovulsa, pencereden giren açıkgözlerdendi.

— Ocağına düştüm, dedim, aman lokman derdime bi çare...

— Bestekârlığa mı kalktın?

— Hayır devairi resmiyede iş takibine başladım.

— Peki bundan bana ne?

— Vergi kuyruğunda takıldık kaldık. Kuyruğa girsem ayaklarıma kara su inecek, girmesem yüzde on ceza binecek... Hani bildiğin biri varsa...

— Anlaşıldı... Dur düşüneyim. Tapu işleri için Düztaban Ömer, filtreli sigara kısmına Kara Niyazi bakar. Çimento tahsisi Sarı Recep... Demir, Ahmet Kırbıyık... Vergi kuyruğu... Kuyruk, vergi... Tamam buldum. Arzuhalci Kerim'e gideceksin. Al şu kartımı ona göster. Ne lâzımsa yapar.

Elimize aldık kartı, işimiz çabuk yürüsün diye yedik her haltı.

Arzuhalci Kerim:

— Ziver bey yanılmış, dedi, hastane postane kuyruklarında takılanları evvelallah yarı yolda bırakmayız ama, bu dediğin yerle alış verişimiz yok. Tamirci Süleyman var, şu köşenin başında. İşim sıkışık olmasaydı ben de gelirdim. Al şu tornavidayı eline...

— Yanlış anlattım galiba. Evde musluk filân tamir edecek değilim. Özel İdareye para yatıracaktım. Mükellefler dolup taşmış. Hani bir adamını bulup da... Arka kapıdan tıpış tıpış... Kimseye sezdirmeden... Kimseyi incitmeden... Şöyle...

— Anladım bey, ben bu tornavidayı kartvizit yerine veriyorum. İşini bitirince geri getirirsin.

Bir elimde kartvizit yerine kaim olmak üzere tornavida, ötekinde para, tarif ettiği kişiyi buldum. Anlattıkça salladı başını... Dedi üzülmüşsün bayağı, sil gözyaşını. Parayı bana bırak. Ben göndertir yatırtırım. Akşama doğru uğra, makbuzunu al.

* * *

Akşam üzeri eve dönerken epeyce yorgundum. Gerçi kuyruklarda beklememiş, sıra kavgalarından kurtulmuştum ama, her işin adamını arayıp bulmak da kolay olmamıştı.

Pijamalarımı giyerken büyük oğlan:

— Baba, dedi, diplomayı aldık. Şimdi sıra bir memuriyet bulmaya geldi.

— Memuriyetten önce adamını bulacaksın, yoksa hava alırsın oğlum.

Bankada çalışan kızım:

— Terfi sürem doldu, aradan epeyce de zaman geçti. Hâlâ bir kıpırtı yok!

— Adam meselesi kızım...

— Ne adamı?

— Adamını bulmamız gerekecek yine.

Hanım da raporu vermişti:

— Sokağa lüzumsuz birkaç kâğıt parçası atmıştım. Aksiliğe bak, Belediye zabıta memuru görmüş. Ceza zaptı tuttu. Elâlem bütün çöplerini dışarıya atar, onları görmezler, bize gelince...

— Üzülme hayatım, adamını bulmaya alıştık gayri. Buluruz adamını, kaldırtırız cezayı...

Bizimki nihayet dayanamadı:

— Deminden beri adam... adam... adam... deyip duruyorsun. Bu adam kim kuzum? Sihirli mağaranın anahtarını dilinde tutan Ali Baba mı?

— Sihirbazlardan, masal kahramanlarından daha güçlü. Onu bulursan kuyruğa girmeden pirinç alır, beklemeden vergi yatırır, kuyrukların üzerine basa basa çocuğunun kaydını şipşak yaptırabilirsin. Memleketi şimdi yalnız kanunlar, nizamlar, kararnameler değil, bu iyi yürekli ve iyi niyetli «adam»lar idare ediyorlar!...

Burhan ESEN

Yazısız

YERLİ FİLM : 3

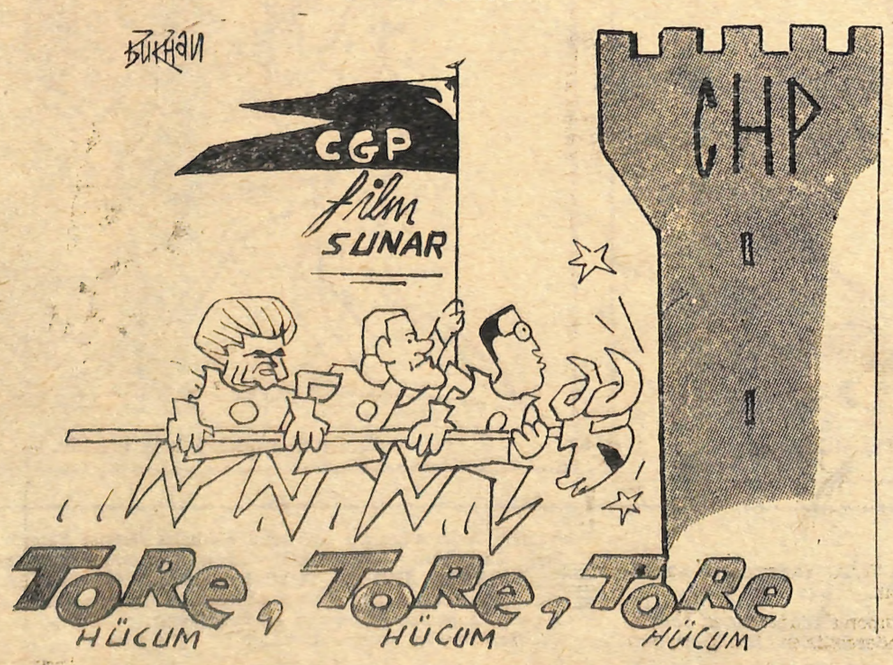

GÖZDEN SÜRMEYİ ÇEKEN

Arsen Lüpen Fikri

4

YAZAN-ÇİZEN SUAVİ SUALP

KURUFASÜLYE PİYASASININ DUMAN OLMASI ÜZERİNE HAŞAT OLAN İSTİFÇİLER ARASINDA AMANSIZ VE ZAMANSIZ BİR HESAPLAŞMA BAŞLIYORDU...BÜTÜN İNEKLİĞİN OSMAN İSTİFOĞLUNDA OLDUĞUNU SANAN ÇETELER TAM GAZ OSMANİN YALISINA BİNDİRDİLER...

ÇIKULAN DIŞARI, OSMAN.. CESEDİNİ İSTİYORUZ.. ANNADIN MI?

BURASI KAN KOKACAKULAN OSMAN!

OTUZ BİR KİŞİYE KARŞI DÖRT KİŞİYİZ OSMAN.. BİZİ UFALIYACAKLAR!...

NASIL OLSA UFALANMIŞIZ.. SUZAN'I DA O HERİF HOŞAFLADI.. YAŞAYIP DA NE OLACAK...GELİN ULAN DEVELER!..

BİR ANDA İKI TARAFTA YAVLIM ATEŞİNE BAŞLADI..HAVA BARUT VE HAVUÇ KOKUYORDU

ATEŞ SERBEST!

DIGAV DIGAV!

GÖZLÜKSÜZ NİŞAN ALAMIYORUM..

AH! SOL CİĞERDEN YEDİM..

ŞİMDİ ARTIK BEN DULMU KALDIM FİKRİ?.

FENA MI? OSMAN ZATEN FASÜLYEDEN BİR ADAMDI..

OSMAN'I SEN MAHVETTİN DEĞİL Mİ? OH OLSUN.. FAKAT BENİ BIRAKMA..

AH!..

SEN BİRAZ PARİS'E GİT.. EYFEL KULESİ SANA İYİ GELİR..

ARTIK ARSEN LÜPEN FİKRİ'YE YENİ VE İÇGICIKLAYICI İŞLER LAZIMDI..Mesela..

SUS BE.. BURDA PİNEKLİYECEKMİYİZ?..

HEP BİRDEN KONUŞMAYIN KIZLAR!

APTAL ŞİŞKO!.

HADİ BARİ BİZE ÇİKOLATA AL!.

SUSUN CANIM.. ZİYA BEY YARIN VAPURDA NE İSTERSENİZ ALIR.. HADİ, HEPİNİZ YATAĞA..VALLA DÖVERİM.!

O SIRADA FİKRİ YENİ DOSYALAR AÇIYORDU..

OSMAN'IN DOSYASI ÇÖPE..SUZAN'DA PARİS'E..ŞİMDİ YENİ DOSYALARA BİR GÖZ ATALIM LÜKLÜK..

SENAT, BANA NE..

BARON ZİYA ...DÜMENİ, BEYAZ KADIN TİCARETİ..BEŞ LİSAN BİLİR HAFİF TOPAL- KEZZAP ATARVAZELİN GÜZELLİK SALONUNU İŞLETİYOR..PARMAK İZİ YOK.. ŞU ZİYA'YA BİR ŞARKALIM..

BARON ZİYA (Zenneci)

KAZIM

HAFTAYA! AMAN KIZLAR, YAVAŞ!.

SUAVİ 73

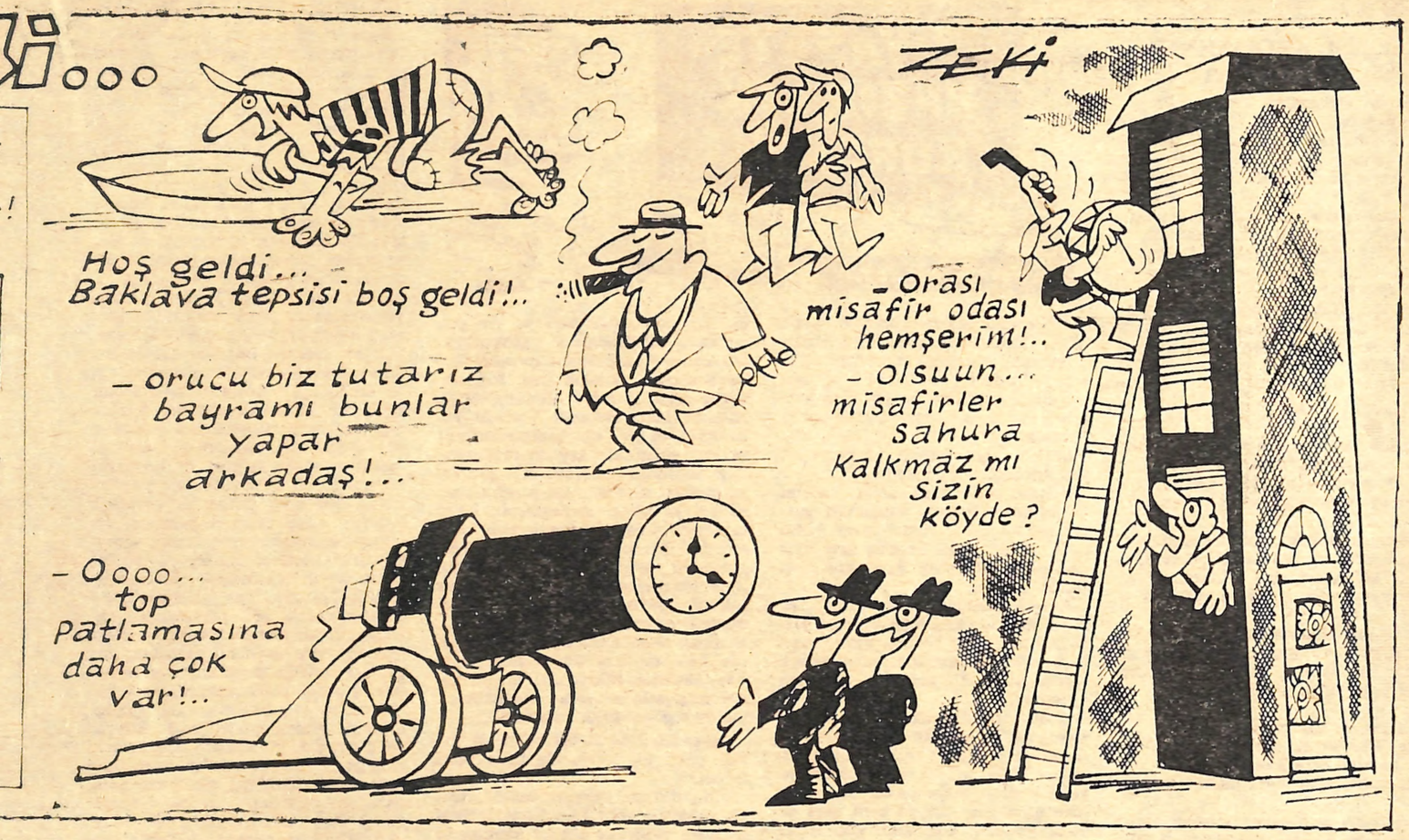

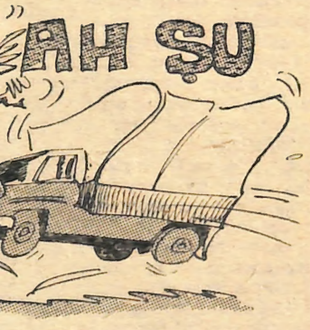

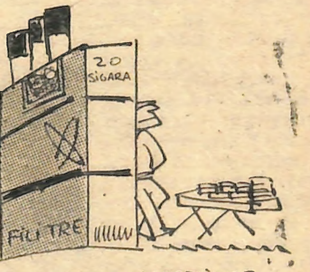

ALNIZ TEK-EL İŞARESİNCE ATIŞI YAPILAN BAZI CİNS FİLTRELİ SİGARALAR. ÜZERİNDEKİ FİYATLA KATİYEN İLGİLİ OLMAYAN CAZİP FİYATLARLA SATILMAKTA VE SİGARA TİRYAKİLERİNE FİLİTRELİ SİGARA TEMİNİ SAĞLAMIŞ OLDUKLARINDAN - BULUNMADIKLARI ZAMANDA LAF İŞİTEREK HALA KAHRAMANCA YARDIMCI OLDUKLARINDAN SAYILARI GÜN GEÇTİKÇE ARTAR DURMUŞTU!....

ANYA

Kapalı duvarlar arasında belki fes'e özenenleri bile vardır.

A. Kadir'in bugünkü dile uyguladığı Tevfik Fikret'in mısraları ile insanın soracağı geliyor:

«Şimdi sarık, şimdi külâh,
şimdi fes
«Aç başını!.. Söyle nesin,
ey teres?..»

CUMA :
İnekler ve insanlar

Asgarî memur aylığı 490.— T.L. olduğu halde bir ineğin aylık masrafının 900.— T.L. nı geçtiğini yazıyor gazeteler.

İneklerin değeri mi arttı, yoksa insanların değeri mi düşüyor Amerikan doları gibi ha bre?...

Ekonomistler her halde bir çözüm yolu arayacaklardır (İnekler ve insanar arası tüketim dengesi) ne.

Bize kalırsa ineklik kutsallaşıyor ülkemizde, tıpkı Hindistan'da olduğu gibi!...

CUMARTESİ :
Yakalar

İstanbul'un ünlü bir konfeksiyoncusu erkek giyiminde, özellikle ceket yakalarının biçiminde reform yapmış: Omuzdan aşağı inen ve kapanmayan yakalar, 1974 yılının en ilgi çekici yeniliği olacakmış...

Anlaşılıyor **«Kapanmayan yakalar»**ın ne menem şeyler olacağı!

Boğaz Köprüsü ile İstanbul ve Anadolu yakaları birleşti ama bu gidişle İstanbulluların yakası hiçbir zaman bir araya gelemiyecek galiba!...

PAZAR :
Siyasetin dili

«Kredi limitleri ve Elektrifikasyon programı... Tip endüstriler... Ünite...»

Yukarıda, gelişigüzel sıraladığımız sözler, seçim propagandası amacıyla köye giden 1973 model politikacılarımızın konuşmalarından seçilmiştir.

Bu ilimsel ve bilimsel dozajdaki konuşmaları ile politikacılarımızın, köye ve köylüye bir şeyler vermek istedikleri, bir şeyler vâdettikleri belli...

Fakat... Her şeyden önce ya kendi dillerini köylüye öğretseler, ya da köylülerin konuştuğu sâde dili öğrenmek zahmetine katlansalar nasıl olur acaba?...

Şemsi BELLİ

GÜN

Bir astronot, Ay'a ilk ayağını basarken pantalonuna kaçırdı. — Gazeteler —

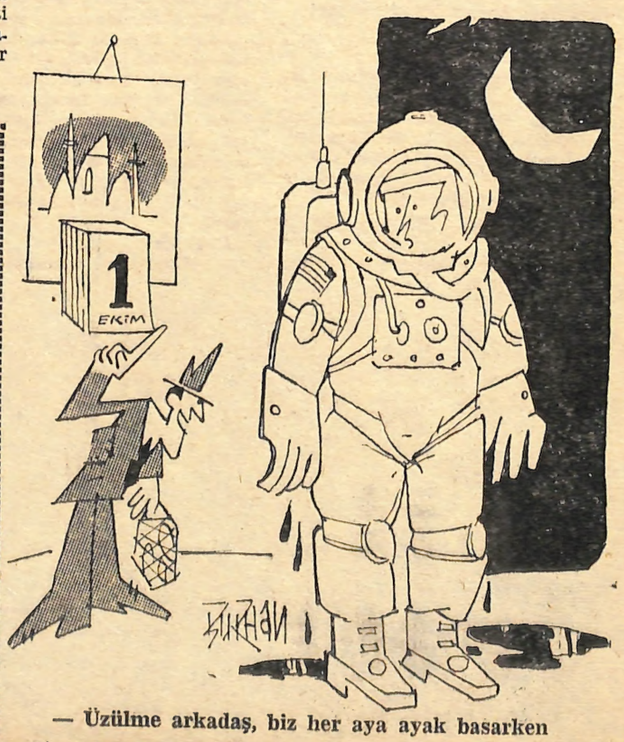

— Üzülme arkadaş, biz her aya ayak basarken yapıyoruz o işi!..

RAMAZAN KEYFİ :

EZAN SESİ

Tiryakinin biri ramazanda akşam üzeri köşe minderine oturmuş, eline sigarasını almış ezanı beklermiş. O sırada kulağının yanından bir sivrisinek geçmiş, tiryaki bunu ezan sesi sanarak hemen sigarasını yakarak derin bir nefes çekmiş. Karısı:

«— Aman, demiş, ayol, daha ezan okunmadı ki...»

Tiryaki, işi anlamış, fakat sigarasından bir nefes daha çekerek:

— Ne yapalım hanım, demiş, varsın günahını sivrisinek çeksin.

EŞREF'İN ORUCU

Şair Eşref'i oruç yerken görürler:
— Baba, derler, bu ne hal?
Eşref şu beyitlerle cevap verir:

«Yalan ile ülfeti sevmem asla,
Olsa da dolma yalancı yutamam..
Halsizim o kadar ki açlıktan
Ramazan kaçsa bir ayda tutamam.»

HA GAYRET

Bir yaz ramazanı köylünün birine:
— Bu ramazanı nasıl çıkardınız? demişler.
O da:
— Otuz kişi toplandık, gayret edip bir günün içinde çıkarıverdik! diye cevap vermiş.

İkinci sömestr. Üçüncü ders.

SEÇİM BAYRAMININ AREFE GÜNÜ

Seçim çalışmaları bitti... Propaganda yasağı başladı... Bomboş canınız sıkılacak bu heyecan duvarının önünde...

Sizin sıkılmanız millî iradeye aykırı düşer...

Sizi oyalamak, eğlendirmek hepimizin görevidir, dil mi efendim?...

Lûtfen çağırın arkadaşlarınızı... Tüm aday dostlarınızla bir araya geliniz lûtfen...

Evet... Hep beraber... Koro halinde seçmen kardeşlerinize güzel bir türkü söyleyin de şenlensin yürekleriniz...

Bir, ki, üüüüç!...

Başlayın lûtfen!...

Gözünü sevdiğim seçmen kardaşım
Bizi oylarından mahrum eyleme.
Çoluk çocuğunun zekâtı olsun
Bizi oylarından mahrum eyleme.

Tanrı bizim için yaptı Cenneti.
Bir koltuk uğruna bunca cinneti,
Aday kullarının sana minneti:
Bizi oylarından mahrum eyleme.

Emret, ne istersen hepsi tamamdır.
Kimimiz pek olgun, kimimiz hamdır
Bizler bir natırız, dünya hamamdır
Bizi oylarından mahrum eyleme.

Deli gönül Ankara'yı arzular.
Yüreğimiz senin için sızlar
Ak kâğıtta kara kara yazılar
Bizi oylarından mahrum eyleme.

Çeşme dersen çeşme, istersen okul.
Sen bizim baş tacı, bizler sana kul.
Gel seçmen kardaşım, bu yana sokul
Bizi oylarından mahrum eyleme.

İmamsız cami'ne hoca buluruz
İsli ocağına baca buluruz
Gelinlik kızına koca buluruz
Bizi oylarından mahrum eyleme.

Eşeğine arpa, atlarına nal
Ne istersen gelir hep çuval çuval.
İnan, sözlerimiz değil martaval.
Bizi oylarından mahrum eyleme.

Sağcıysan sağcıyız, solcuysan solcu.
Sen bir kervansaray bizler bir yolcu
Tâ Başkent'e gider bu yolun ucu
Bizi oylarından mahrum eyleme.

Sandıklar oyunla boşalıp dolsun
Hasımlar kahrından saçını yolsun.
Gelmişiz kapına, sadakan olsun
Bizi oylarından mahrum eyleme!...

Bravo!...

Müzikli propaganda yaptınız aslında. Ama kimse farkına varamaz ki bunun... Propaganda yasağına aykırı diyerek siyasal hasımlarınız seçim kuruluna başvursa bile dünya âlem şahittir ki oturduğunuz yerde türkü söylediniz sadece.

Ne o Arif bey?... Bir emriniz mi var?...

Haaaa... Çok haklısınız... Ne kadar gurbetçi var zatıâlinize oy verecek?... Ehhh... Fena da değil hani...

Hemen... Hemen bir mektup döşenin Aboziddin Efendiye, toplasın hepsini... İstanbul dediğin nere ki?.. Atladılar mı otobüse 15 saat sonra burdalar...

Lûtfen kâğıt-kalem çıkarın da yazalım mektubumuzu:

«Elvan şekerinden datlı, seçim dalgasından firgatlı, cıngıraklı paytonları iki atlı, apartumanı yeddi gatlı, yeddi gatın heppisi ayrı ayrı ruhsatlı, möhderem gardaşım Aboziddin Efendi!

Evvelâ mahsus selâm eder, her iki mübarek ellerinden öperim. Hane halkına arz-ı hörmet eyler, gapıcı Şerafeddin'in gözlerinden, çöpçü çavuşi Düşeş Memmed'in ellerinden öperim.

Zatınız da bir miktar benden sorgu-suval eylerseniz hamdolsun bu mektubu yazdığım tarihe gadar sıhhat ve âfiyetim, sıhıntı ve zâfiyetim yerinde olup, sizin de bu münval üzere olmanızı, sizi ve beni, yeri ve gögü yaradan Ulu Tanrı'dan niyaz eylerim.

Gardaşım Aboziddin Efendi,

Bu taraflardan havadis soracah olursan her bir şey bildigin gibi olup heç bi yaramazlıh yohtur.

Fıssigoğlu Çerçi Cemal'in yegeni İnneci Arif, asgerlik yapıyken sıhhiye olmuş. Yüsgek dohtorların yanında mazife yapmış. İnne yapmasını örgenmiş. İnne yapmasını örgendik. ten kelli her bi hastalığa şifa, her bi mazarrata devâ bulmah mümkinatına gavuşmuş olduğu cihetle yüsgek melmeket mazifesi içün şindi namizet adaylığını goymuş bulunuyor.

İnneci Arif'in namizet adaylığı bu taraflarda her bir yanda duyulmuşdur gardaşım. Bu sebebetinen Tekavit Tahsildar Tohsin Efendi ilen Gahbe Fadime'nin ortanca oğlu Ferfut Kâmil başda olmağ üzere bi garşılama töreh merasimi yaptıh.

Gonşu köylere habar saldıh. Çoh bi galabalıh oldu. Ondokuz gatır, yirmiyeddi eşşek suvarisi, Gara Gedük'ün başında İnneci Arif'i garşıladıh. İlkden birinci olarahdan davul-zurna (Keyfo Baryam) havasını çaldı. Daha sonra, efendime söyliyem, İnneci Arif yüsgek bi fışgı yığınının üsdüne çıharahtan notuh verdi.

Dedi ki:

— Möhderem vetandaşlarim, dedi. Yüsgek etimadınıza ve de çoh gıymatlı tenbihatınıza güvenerekten namizet adayliğimi goymuş bulunuyorum!... Allahin izni, Piygamberin gavli, Hazret-i Ali'nin şefaati, Hünkâr Hacı Bektaş-ı Veli'nin ruhaniyeti ve de siz hemşerilerimin gayreti sayesinde Angara melmeketine vekiliniz olarahdan gitmek mümkinisi vardır!... Bu şeref zatınıza ayittir köylü gardaşlarım. Eger ki seçilir isem bundan soyna innelerinizi bedava yapacağım. Hemi galçadan, hemi damardan ne gibi inne olursa olsun, üç defa fokkur fokkur gaynar suyun içinde yıhamadan canınıza batırmayacağım!... Benim yolum Angara'ya düşerse sizin işiiz de baa düşecekdir. İşiiz baa düşünce İnneci Arif'in ne gadar hagigatlı, ne gadar sadagatli olduğunu göreseksiiz inşallah!...

Diyerekten bi notuh çekti, bi notuh çekti ki, dağ-daş inim inim inledi.

İşde durum vaziyeti, hal-ü ahval bu münval, Aboziddin Efendi. Şimdi zatınızdan köy ahalisi namına bi iricamız var: Onuncu ayın on dördüncü günü ray toplama güniymış, gardaşım. Her ne gadar saa zahmet ise de bizim köylüleri gör. Geç galmasınlar. Ray güninden bi gün evvelinden gelsinler.. Ve de İnneci Arif'e ray virsinler. Onnarın heç biri zatımızın sözünden çıhmaz.

Gıymatlı başımızı daha fazla ağırtmah lüzumisi yoh. Ungapanı'nda seyyar garpuzcu emmimoğlu Hıdır Efendiye, Yeddigule'de bostan sergisinde Dereköylü Topal Selo'ya arz-ı hörmet eylerim.

Burada mektubuma son verirken ohuyan efendiye, dinneyen cemaata, getiren postacıya ayrı ayrı ve de firade firade selâm eyler acele garşılığını beklerim.»

Aboziddin Efendi, (İğneci Arif) in adaylığı için seçmen gurbetçileri gönderedursun, sizler lûtfen, irade-i milliyeye müstenit vekâlet-i husûsiyeyi gözden geçirin bir kez...

Bakın ne diyor sizi vekil tâyin eyleyecek seçmenleriniz:

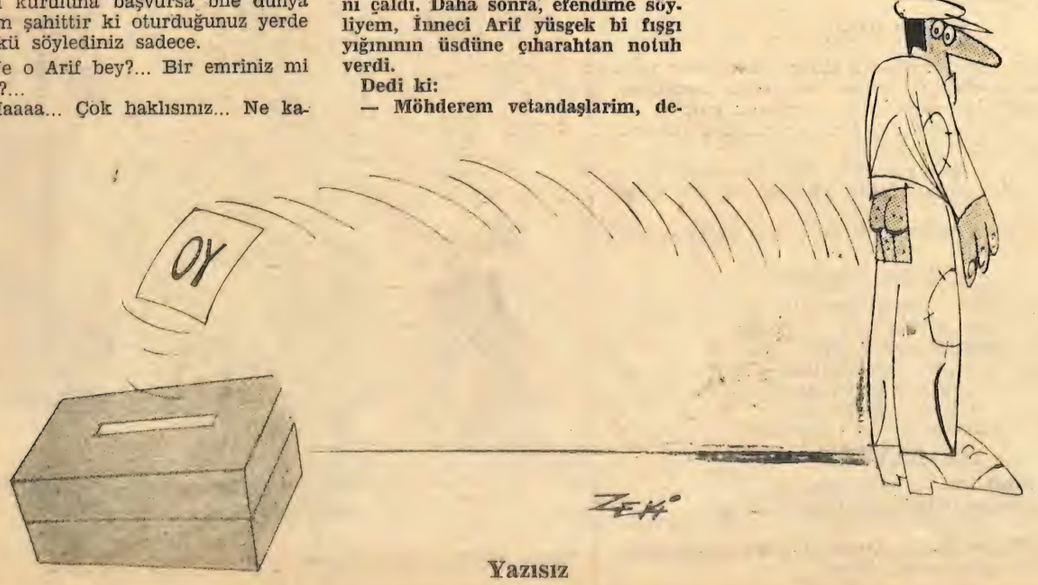

Yazısız

HUSUSÎ VEKÂLETNAME

Gafa kâğıdının ve de Seçim Gurumu möhürünü daşıyan seçmen gartının zatı şerifime vermiş olduğu hak ve yetki selâhiyetine binaen beyan ve arzederim ki:

Ben, aşşağıda parmağ izi veya imzası bulunan seçmen vatandaş, Millet Mencilisinin böyük içtima salonundaki aletirikli goltuhlarda oturmaya ve de yohlama sırasında otomatik gopçalara basmaya ve de Menciis binasının her gısım ve derecesinde, her salon ve goridorunda alına-salına gezmeye ve gazinosunda allı-pullu hanımlarınan yemek yemeye ve de grup odalarında seçmen hemşerileri ile gayfe içmeye, TBMM damgalı bedava zarf-kâğıtlara meccani mektuplar yazmaya, canı sıhıldıkça asansör makinasına binip üst gatları dolaşmaya, mazbatayı alıp Angara şeherine gettikten ve de Mencilis binasını eyicene tanıdıhtan soğna hemen bi gooparatif gurup en ucuzundan ev yapdırmaya, 500 gutu gabartma gartvizit bastırıp şuna buna dağatmaya, en löküs cinsinden gumaşlarınan uruba yapdırıp geceleri Kulüp paviyonlarında keyif çıharmaya, parti gurubunda Liderine baş sallayıp gulis goridorlarında baş galdırmaya, havalar ısıcah olunca Böyük Ada Gulübüne gedip sırt üstü yatmaya, Angara'ya geldiği zamanlar göbeğini ileri çıharıp pulis mamurlarına çalım satmaya, dışarıda canı sıhılıp toplantı salonuna girdiğinde kürsüde gonuşana lâf atmaya, lâf atmak dalgası gızışınca ortalığı birbirine gatmaya... Efendime söyliyem, gapgara gumaşlardan uruba diktirip fırsat düştü mü **«Vekil»** olmaya ve **«Vekillik»** den düşmeye.. govalisyon olursa govalisyona girmeye ve govalisyondan çıhmaya... İrahatlığını ve mönfaatini hangi tarafda görür ise o tarafa dümen gırmaya.. Mencilis gapısında pulislere selâm durdurup Lider garşısında gendisi selâm durmaya.. öfkelendiği memuru azletmedi diye —keyfine ters düşünce— Vekillerden hesap sormaya.. gulis gapılarında arhadaşlarıynan içtima eyleyip çeşit çeşit pilân gurmaya.. çorap degiştirir gibi fikir; çamaşır degiştirir gibi parti degiştirmeye.. mohalif partilere geçince davul zurna, movafık partilere geçince ağız mızıkası çalmaya.. umumi vekilim olarahdan her ay en azından 10.000 pangınot maaş ve yolluh almaya... Arada sırada gündem dışı söz alıp bizlere selâm salmaya.. aldığı ve alacağı bütün yolluhları dilediği yolda ve de dilediği golda, hemi sağda hemi solda badem şekeri gibi çıttır çıttır yemeye.. yapmayacağı ve yapamıyacağı işler için bile herkese **«Başüstüne!... Sen gayıtsız ol!...»** demeye.. ganun tasarılarını uyutmaya ve ganun tasarıları üstünde uyumaya.. Angara'nın ve İstanbul'un ve Düvel-i Ecnebiyenin her bir tarafını bedava tarafından meccani olarah gezip görmeye ve en yahın arkadaşlarının başına çorap örmeye.. Anadolu Gulübünde oyun oynamaya, dilediği gadar paraya **(Banko!)** demeye.. hülâsa-i kelâm işbu vekâletnamede aklıma gelen ve gelmeyen bilcümle işleri dilediği zaman dilediği yerde ve dilediği şekilde yapmaya.. icabında başga partilerden arhadaşlarını da tevkil, teşrik ve azle mezun ve selâhiyettar olmag üzere **Maydanozlu Salata Partisi** yüsgek adaylarından **Hayrüddin Elmüslim** ile arkadaşlarını vekil tâyin eyledim.

Sayın Noter,

Üç nüsha üzerinden tanzim düzenlemesi yapılan işbu vekâletnamenin bir nüshasının 14 Ekim 1973 tarihinden sonra **(Seçim Mazbatası)** namı altında sahibine verilmesini, bir nüshasının seçim gurumuna yollanmasını, geriye galan bir adedinin de zâtıâlime takdimine müsade buyrulmasını arz ve istirham eylerim.

Şemsi BELLİ

Sizin İçin

(Nuri BİLGİN)

YABANCI DİL

Zenginin biri, haylâz oğlunu hem lisan öğrenmek hem de bilgi ve görgüsünü artırmak gayesiyle Fransa'ya bir dostunun yanına göndermişti. Günlerini eğlence, zevk ve sefa ile geçiren oğlan, Türkiye'ye döndüğü zaman, babası karşısına alıp:

— E, söyle bakalım oğlum, Fransızlar ağaca ne derler?

— Şey, şey babacığım... «Dan» derler.

— İki ağaca?

— Dan dan.

— Peki üç ağaca ne derler?

— Dan, dan, dan!

— Güzel, peki oğlum bu adamlar ormana ne diyorlar?

— Dan dri ni ni dan ninay dan dan, diyerek, başlamış oğlan oynamaya.

Halûk DİKMEN
Şenyuva Mah. Çiftlik Cad. Mertler Sok. 10/1
Emek/ANKARA

BİR MUZİPLİK

Sinan adında bir arkadaşım vardı. Müziği çok severdi Ona bir oyun etmeyi düşündüm. Radyoda belki duymuşsunuzdur. «Telefondaki Melodi» programını. Sinan'ın telefon numarasını çevirdim:

— Sizi «Telefondaki Melodi» için rahatsız ediyoruz.

— Çok teşekkür ederim.

Sinan'ın çok sevindiği telefondaki telâşlarından belli oluyordu.

— Hangi tür müziği seversiniz?

— Türk Sanat Müziği'ni.

— O halde Yusuf Nalkesen'in «O ağacın altı» şarkısını söyler misiniz?

Valla niye yalan söyleyeyim, Sinan Radyodaki sanatçılardan daha iyi söylüyordu. İçimden «kıs.. kıs» gülüyordum. Sonunda:

— Bu kadar yeter mi? diye sordu.

— Tabiî efendim. Çok teşekkür ederim. Şey... Programımıza katıldığınız için küçük bir armağanımız var (75 T.L. sı). Adresinizi alabilir miyim...

İtina ile adresini verdi.

Bir kaç gün sonra Sinan yanıma geldi:

— Radyoda sesimi dinledin mi? Bana 75 T.L. gelecek, dedi.

Aradan bir yıl geçtiği halde hâlâ para bekliyordu bizim enayi. Fakat bir gün benim oyun ettiğimi öğrenmiş. Hırsla yanıma geldi. Çeneme bir yumruk vurdu. Bayılmışım. Bunları hastanede revirde yazıyorum. Çenem ve burnum kırılmış durumdayım...

Erdal KARASU — Karayar Mah. No: 29 GÜRÜN

Türk müziğine önem verilecek.
— Gazeteler —

Çok sesli Türk Halk Müziği!
(Taner ÇİFTÇİ) — Ankara

IZGARA

Arkadaşlarla akşam yemeği yemek üzere lokantaya gitmiştik. Hepimiz de çeşitli ızgaralar ısmarladık ve beklemeye başladık. Bekleyişimiz oldukça uzamıştı. Bu arada bir arkadaşımızın, grubun hanımlarına bu özel gece için almış olduğu birer gülü koyacak yer arıyorduk. Neticede garsondan bir vazo isteyerek hepsini birden ona koymaya karar verdik, garsondan vazoyu istedik ve de beklemeye başladık. O gece kısmetimiz beklemekten açılmıştı. Vazo da gelmemişti. O arada garson göründü. Grubun şakacı genci Attilâ, garsonun elinde yine vazoyu göremeyince seslendi:

— Vazo ızgarada olmasın...

Sevgi ERDEMİR
Hacettepe Hastanesi Fizik Tedavi Bölümünde Fizyoterapist.
ANKARA

YERDEKİ DUTLAR

Bir İsveçli turistin yolu Malatya'ya uğrar. Gezinirken bahçenin birinde, yere düşen dutları üfleyerek ağızlarına koyan kişilere rastlar. Hayretler içinde onları bir süre seyreder.

Memleketine döndüğünde, Türkiye hakkındaki anılarını anlatırken:

— Yahu, der, şu Türk'ler ne acayip insanlar. Ağaçların altında yerden bir şey alıp, üzerine tükürdükten sonra ağızlarına atıyorlar.

Ekrem DURAK
Akyuva Köyü öğretmeni
Şuhut/AFYON

ZİL ÇALIYOR

Öğretmen son sınıfta olan öğrencileri Fransızca dersinden kurtarma sözlüsü yapacaktır. Öğrencilerin hepsini kaldırdıktan sonra sıra Fransızcası zayıf tembel bir çocuğa gelir. O sırada zil çalar.

Öğretmen:

— «Zil çalıyor, öğrenciler çıkıyor» dersen seni geçireceğim, der.

Öğrenci düşünür düşünür verecek cevap bulamaz. Nihayet:

— «Lö zır zırr, les elev pırr» der.

Emine KAÇMAZ
Bağlar Mah. 51. So. No. 104 Diyarbakır

EZECEKLER

Mahallede çok yaşlı bir kadın vardı. Çok sevdiği torunu Ali askere gitmişti. Ali ailesine arkadaşları ile çektirmiş olduğu fotoğrafını göndermişti. Fotoğrafta Ali en altta, üzerine de arkadaşları çıkmıştı. Rabia nine bu fotoğrafı görünce aklı başından gitmiş gibi oldu. Hemen makası alıp, torununun üstündeki arkadaşlarını kesti.

Biz, merakla neden fotoğrafı kestiğini sorduk. Rabia nine bağırarak:

«— Aman ezecekler yavrumu... Öldürecekler... Ali'mi ezecekler!» deyince kahkahalarla gülmeye başladık.

Hilâl YILMAZER
Tapu Fen memuru Hakkı Yılmazer eliyle. Osmaniye/ADANA

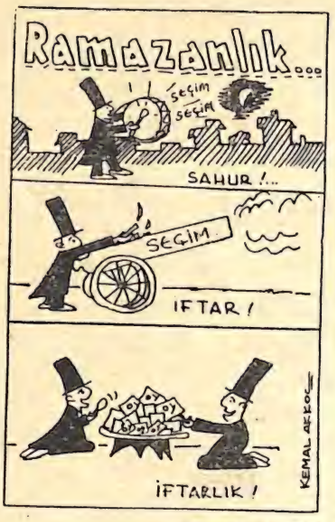

(Kemal AKKOÇ)

EVLENMEK İSTİYORUM

Şöyle etine dolgun
Biraz da bana vurgun
Kız, dul mühim değil
Yalnız birazcık mirası olsun.

Yaşı, yaşıma
Boyu, boyuma
Güzelliği, güzelliğime
Huyu, huyuma
Suyu, suyuma
Uymasa da olur,
Yeter ki
Müstamel kız olsun.

Şöyle bankada çalışan
Belki de evde kalan
Ara sıra gözlerime bakan
Akşamları erken yatan
Olsun da, nasıl olursa olsun.

Yaşar der ki. Bunların hiçbiri olmaz
Evde kalan bile yerinde durmaz
Bu dünya elbet onlara da kalmaz
Aklı olan bu devirde evlenmeye kalkmaz.

YAŞAR BERBEROĞLU
Rıhtım Cad. Velialemdar Han kat: 1, No: 120 Karaköy/İST.

— Affedersiniz, külotunuzu düşürdünüz galiba!..

(Tayfur ŞAPOLYO)

Ramazan dolayısıyla

Suavi SÜALP

MODERN BİR ORTA OYUNU

OYNAYANLAR :
ŞEMSİ — Dargelirli bir memur.
RIFKIYE — Karısı. Sinirli, Şişman ve haris.
ADNAN — Şemsi'nin oğlu. Züppe ve yeni kuşaktan.
JALE — Şemsi'nin kızı. Melânkolik ve asitkarbonik bir tip.
Vaka Geçmişpalas'ın bir dairesinde geçer. Vakit sabahtır. Rıfkıye sinirle dolaşmaktadır.

RIFKIYE — Allah önce benim, sonra hepinizin cezasını versin... Şu sofraya bak... Ne zeytin var, ne peynir var.. ne şu var, ne bu var... Herif herif, ya bize bakacaksan bak.. ya da al pılını pırtını bu evden defol... Yaşadığımız hayat değil, işkence... Gençliğim elinde boşu boşuna geçti Şemsi denen sümsük!...

(Şemsi girer... Üstünde eski bir pijama vardır.)

ŞEMSİ — Hanım sabah sabah ajans haberi verir gibi ne bağırıyorsun?...
RIFKIYE — Şu masaya bak...
ŞEMSİ — Ayakları mı kırılmış?... Masa maşallah yirmi senedir hizmet ediyor bize... Ben bir anormallik göremiyorum.

RIFKIYE — Masada sabahleyin ne olmalı?...
ŞEMSİ — Gazeteler olmalı... Hani benim gazetem?...
RIFKIYE — Gazeten batsın... Kahvaltı ne ile yapacağız?...
ŞEMSİ — Çayla, peynirle... Hep öyle yapmıyor muyuz?...
RIFKIYE — Yapıyoruz, yapıyoruz ama bulursan... Hepsi bitti...
ŞEMSİ — Bu sabah da tuza kekik eker, ekmeğimizi batırıp yeriz... Ben emekli adamım... Bu pahalılıkta yaşadığımıza şükret...
RIFKIYE — Sus sümsük herif... Senin vaktiyle iliğin kemiğin dolmuş... Gül gibi iki evlâdım zayıflıktan nerdeyse iskelete dönecekler...
ŞEMSİ — **(Oturur)** Aman hanım, adamı güldürme... Onlar moda diye yemek yemiyorlar... Oğlan otuzbeş bedenden yukarı çıkmıyor. Kız ise fotoromandaki kızlara benzemek için ağzına ekmek koymuyor.
RIFKIYE — Bulursa öyle bir koyar ki... Yavrum bu gece hep sayıkladı...
ŞEMSİ — Ne dedi?...
RIFKIYE — Beni uçurumdan aşağı at Roberto... Ancak şu vücudum o zaman huzura kavuşacak dedi...
ŞEMSİ — İyi işte okuduğu romandaki oğlana sesleniyor...
RIFKIYE — Ya Adnan?... Etrafa boş boş bakıyor...
ŞEMSİ — Tabiî, orta birden mektebi terkeden, kovboy filmlerinden çıkmayan, arsada akşama kadar top koşturan herif boş bakmaz da ne yapar?... Haytayı nereye koyduksa çıktı...
RIFKIYE — Tabiî çıkar... Benim oğlum tamircilik yapacak çocuk mu?... Bulsana büyük şirketlerde bir müdürlük...
ŞEMSİ — O müdürlüğü bulsam ben girerim hanım...
RIFKIYE — Yâni bu oğlan serseri mi olsun?
ŞEMSİ — Alsın iki kilo sigara, yüzde elli kârla satsın. Ticarete atılsın. Şimdi orda para var... Bir kaç seneye kadar tüccar olup çıkar...
RIFKIYE — Görenler de, «Aaa, Rıfkıye hanımın oğlu sinema önlerinde sigara satıyor» mu desinler?...
ŞEMSİ — Hanım oruçlu oruçlu asabımı bozma... Ne halt ederse etsin...
RIFKIYE — Tabiî... Sen akşama kadar yemek yemiyeceksin diye bizi de oruca sokuyorsun...
ŞEMSİ — Size yemeyin diyen mi var?...
RIFKIYE — Öyleyse git bakkala ne lâzımsa al... Yumurta, çay, peynir, zeytin, tereyağ, çokamel, girissini, beş ekmek... Hadi gitsene...
ŞEMSİ — Ayın kaçı olduğunu biliyor musun?...
RIFKIYE — Yaaa, sıkıya geldi mi, ay başını ileri sürersin... Akşama iftarda yemek var mı diye sorsana?...
ŞEMSİ — Zaten ben dâvetliyim... Nadir bey Halıcıoğlu'na dâvet etti...
RIFKIYE — Egoist herif... Artık her akşam bir yere kapılanırsın... Ben anlamam... Çabuk bakkala git, ne istediysem onu al!
ŞEMSİ — Hanım beşyüz lirayı geçti borcumuz... Enver bir şey vermez...
RIFKIYE — Anlamam. Madem bu evin reisisin, hadi yallah... Elin kolun boş gelirsen eve girme...
ŞEMSİ — Holdeki halıyı satsak?...
RIFKIYE — Yok canım... Baba yadigârı o... Hadi dedim herif, yoksa tepene bineceğim!...
ŞEMSİ — İnnallaha maassabirin... Peki gidiyorum... **(Çıkar.)**

(İçeriye Adnan ve Jale girerler.)

ADNAN — Anne elli liran var mı?...
RIFKIYE — Deli mi ne?... Ne gezer bende elli lira?...
ADNAN — Peki ben şimdi kızımı sinemaya nasıl götüreceğim?...
JALE — Sinema yerine Yıldız Parkına götür...
ADNAN — Sen aradan çıkma be sıska!...
JALE — Sıska senin gibi olur, terbiyesiz şey! Ne olacak mahalle çocuğu!
ADNAN — Bir dirsekli atarım, mosturan bozulur annadın mı?... Söyleyeyim mi alt kattaki çocukla bahçede konuştuğunuzu?..
RIFKIYE — Aman ya Rabbi... Jale sen biriyle mi konuşuyorsun?...
JALE — Yalan! İftira atıyor!...
ADNAN — Herife «Ebediyen senin olacağım Ekrem» diye kim diyordu?... Her gece sabaha kadar gitarı kimin için çalıyor o zıpır?...
JALE — Benim için, ne olacak?... Evleneceğiz Ekrem'le...
RIFKIYE — Neler duyuyorum... Sahi mi kız?
ADNAN — Herif de tırılın teki... Gûya konservatuarda imiş...
JALE — Tabiî, gitar hocası...
ADNAN — Amma salladın... Doğru dürüst bir notaya bassın dişimi kırarım... Üstelik de kambur...
JALE — Mahsus öyle duruyor... Havası var...
ADNAN — Aman dikkat et havası kaçmasın... Sübaplarını iyi sık...

(Jale Adnan'ın üstüne atılır.)

JALE — Ahlâksız, terbiyesiz, serseri.. ne olacak...
ADNAN — Ağır ol bakalım... Foyanı meydana çıkarttım diye bozuldun değil mi?...
JALE — **(Ağlar)** Zaten ben hiçbir şekilde gülmeyen bir kızım... Uhu.. uhu...
ADNAN — **(Alayla)** Uhu kalmadı, zamk var...

(O sırada Şemsi bey eli kolu dolu içeriye girer.)

ŞEMSİ — Alın bakalım. Zıkkımlanın... Küçücük bir bakkalın karşısında belimi büktüm... Tabiî o da bire on yazdı... Ay başında nasıl ödeyeceğiz bu kadar borcu?...

ADNAN — Boşversene sen baba... Karşında aslan gibi oğlun var...
ŞEMSİ — Sevsinler... Yâni sen mi ödeyeceksin benim fedakâr oğlum?... Ulan sigara parası bul da şükret...
ADNAN — Yavuz Film'den avansımı çekeceğim, ne haber... «Yumurtaya Can Veren Allah» filminde jönün arkadaşını oynuyorum...
JALE — Aaaa.. sahi mi?... Jön kim?...
ADNAN — Haydar Kurusıkı... Kız da Nalân Çamaşır...
RIFKIYE — Benim güzel oğlum... Artiz olacaksın demek... Komşular çatır çatır çatlayacak...
ŞEMSİ — Atıyor yahu... Bu kim artistlik kim?...
ADNAN — Ayıp salladın baba. Rejisör beni Charles Bronson'a benzetiyor... Bende betmen tipi varmış...
RIFKIYE — Betmen ne oğlum?...
ADNAN — Kötü adam... Hani kızı oğlanın elinden almaya çalışan, onu bunu yapan herifler var ya... Onlardan...
RIFKIYE — Aaaa.. istemem öyle fena rol oynama... Herkes sana fena gözlerle bakar sonra...
ŞEMSİ — Tam roünü bulmuşsun oğlum, oyna.. oyna...
JALE — Tabii oyna... Şey... Ekrem'e de filmde gitar çalan bir müzisyen rolü bulsana...
ADNAN — Çalışırız...
RIFKIYE — Hadi bakalım, kahvaltınızı yapın... Bugün de babanız maşallah karnınızı doyurmayı başardı...
ADNAN — Babamız bir tanedir be...
JALE — Tabi... Tontondur tonton... Sen kahvaltı etmiyor musun baba?...
ŞEMSİ — Allah kabul ederse niyetliyim...

Suavi SÜALP

Eski ramazan eğlencelerinden:
«DİREKLERARASI!»

ALTIN DİŞLİ ASLAN

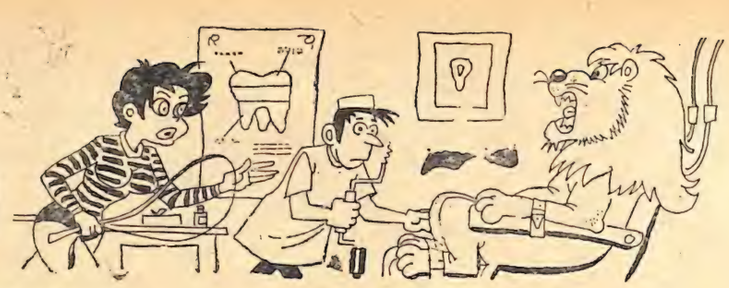

SOSYETENİN tanınmış diş doktoru Percenvrille sadece işinin ehli bir doktor değil, aynı zamanda tatlı dilli, yakışıklı, şen bir erkekti.

Müşterilerinin çoğunu şehrin zenginleri teşkil ediyordu.

O gün muayene odasında zengin dul Saint-Enogat adlı kontesin azı dişini çıkarmakla meşguldü. Birdenbire bitişik bekleme salonundan gelen korkunç bir kükreme ile sarsıldı.

Öylesine şaşırmıştı ki, diş kerpetenini, ağzını alabildiğine açmış olan soylu kadının dişi üzerinden çekmeyi unutarak asistanı güzel Simone'a:

— Ne oluyor matmazel? diye seslendi.

Hastabakıcı cevap verdi:

— Bir şey değil doktor. Ve ekledi: Onyedi numaranın randevu saati.

Muayene iskemlesinde oturan dul kontesin beti benzi kül gibi olmuştu. Dişçi bağırdı:

— Çabuk Simone... Amonyak getiriniz... Kontes bayılmak üzere.

Sonra kontese döndü:

— Ağır ağır nefes alınız kontes... Hah, şöyle... Şimdi daha iyisiniz değil mi?...

Kontes zayıf bir sesle:

— Evet doktor! diye inledi. Hayatımda böylesine gayri insanî bir ses işitmedim.

— Haklısınız. Bu duvarların kapitonesi iyi olmamış. Onları değiştirmeli. Dişi iyice ağrıyan bir hasta gelmiş olmalı. Kim olduğunu henüz görmedim ama güçlü bir sesi var. Belki de operada bas sesli bir tenordur. Evet, bugünlerde tedavi ettiğim bir sürü artist var. Durun bakalım, ismini öğrenelim.

Ve tekrar hemşireye seslendi:

— Simone, randevu defterini getirir misiniz bana.

Kalın randevu defterine bir göz attıktan sonra, hayretle:

— Garip şey! dedi. Bir kadın adı bu...

— Evet doktor, diye hastabakıcı doğruladı. Sarah Welch adlı bu kadın bu sabah çek erken, siz daha gelmeden önce randevu aldı. Kendisi için değil, getireceği hasta için... Kırık dört diş yerine dört altın diş yapılacakmış. Kadının yaşını pek kestiremedim. Ama garip bir kıyafeti vardı. Ayağında uzun botlar, elinde de bir kamçı...

Kontes söze karıştı:

— Belki de bir amazondur.

— Garip bir amazon, diye Simone devam etti. Randevu isteyişi, kırık dişlerden bahsedişi bile bir başkaydı...

Percenvrille içinden: «Bir seferde dört altın diş birden...» dedi. «İyi iş doğrusu...»

Bu kârlı iş üzerinde fazla durmaya vakit bulamadı, birdenbire bitişikteki bekleme salonundan yeryüzündeki bütün acıları kapsamış olan ikinci ve ondan daha korkunç bir kükreme aksetti. Kontes bu sefer kendini kaybederek bayıldı. Percenvrille hırslanmıştı:

— Ne diye bağırıyor böyle? dedi. Bütün apartmanı ayağa kaldıracak ve şöhretimi iki paralık edecek. Oysaki beni çekemiyenler, kıskananlar var... Hattâ bana, panayır şarlatanı diye ad takmaya cesaret edenler var... Evet biliyorum ki kırık dişler insana sıkıntı verir ama bu derece bağırtacak kadar acı vermezler... Bir apse ise ona diyeceğim yok tabiî... Çabuk Simone, amonyak getir, kontesi ayıltalım.

Saint-Enogat kontesini ayıltmak biraz uzun sürdü.

— Haydi sayın kontes, kendinize geliniz, diye Percenvrille dokunaklı bir sesle konuşmaya başladı. Biraz düşünsenize canım, sizin değil, bir başkasının dişi ağrıyor. Hah, gülümseyin şöyle... Aferin! Artık her şey bitti...

Doktor bu sözleri söylemekte acele etmişti. Çünkü bekleme salonundan itiş, kakış, acele adımlarla kaçışmalar duyuluyordu. Sakin apartman uğultu içindeydi. Birden muayene odasının kapısı açılarak hizmetçi Alphonsine'in başı gözüktü. Sapsarıydı, gözleri yuvalarından fırlamıştı. Korkuyla:

— Doktor, hastalar gidiyorlar, dedi.

— Neee?!.

— Beklemekte olan tüm hastalar gidiyor.

Antreyi kaplayan ayak seslerine korku dolu bağrışmalar ve garip mırıltılar karışmıştı: «Burası bir tımarhane galiba!», «Polis çağırmalı», «Cinayet var!...»

Sininrlenen dişçinin benzi de sarardı:

— Bütün bunlar bir kükreme için mi? diye kendi kendine söylendi.

Sonra hastabakıcısına:

— Kontesin işini bitirir bitirmez bu hastayla ilgilenelim, diye ekledi.

Ve dul kontese dönerek sözlerine devam etti:

— Sizi temin ederim kontes, böylesine bağırması için önemli bir derdi olmalı.

Kontes:

— Ben azı dişimi çektirmekten vazgeçtim doktor, gidiyorum.

Diyerek, muayene iskemlesinden yaşından umulmayacak bir çeviklikle fırladı oda kapısını açtı ve koridorda koşarak gözlerden kayboldu. Sokak kapısının gürültüyle kapanan sesini farketmeyen doktor avucunda tuttuğunu uzatarak:

— Kontes! Protezinizi unuttunuz! diye bağırdı.

Ama soylu kadın bu sözleri duymamış, çoktan çıkıp gitmişti bile.

Hırsı arttıkça artan doktor, elinde tutmakta olduğu protezi ilk muayenede elinin altında bulunması gereken aletlerin durduğu yakın masa üzerine bıraktı. Ve kerpetenlerin en büyüğünü yakalayarak:

— Bu şekilde bağırmayı pahalıya ödeteceğim ona, diye söylendi.

Bekleme odasının muayene odasına bitişik kapısını açıp başını içeriye uzattığında dondu kaldı. Hayatında böyle bir müşteriyle karşılaşmamıştı. Odanın ortasında, ayakları tekerlekli kocaman tahta bir kafes duruyordu. Kafesin içinde, kudurmuş gibi dolaşan, 14. Louis'nin paruğunu andıran ateş renkli yeleli bir aslan vardı. Kafesin arkasında normalı iri yarı dört güçlü delikanlı heybetle duruyorlardı. Hol kapısı önünde de ellerinde müzik âletleri altı sırmalı kasketli müzisyen bekliyordu. Ve pencere yanında, kesik saçlı, enerjik bakışlı, eli kamçılı, kısa deri bir pantalonla dizlerinin üstüne kadar çıkmış olan çorap çizmeler giymiş olan güzel bir kadın vardı. Doktoru görünce, küçümseyen bir sesle:

— Siz hastalarınızı randevu verdiğiniz saatte kabul etmez misiniz? diye sordu. Randevumuz saat beşteydi, halbuki şimdi saat beşbuçuk. Brutus memnun değil bundan. Öyle değil mi Brutus?...

Kafesin üzerine inen bir kamçı darbesi yeni bir kükremeyle cevaplandırıldı.

Simone korku içinde söze karıştı:

— Sabah gelen kadın bu...

— Bu hayvanla muayene odamı neden işgal ettiğinizi sorabilir miyim madam? diye dişçi kekeleyerek sordu.

— Bu hayvanla... Ne biçim konuşma bu doktor! Biraz daha saygılı olamaz mısınız? Onu hiç değilse adıyla, Brutus diye çağırabilirsiniz... Bana da (Mis Welch) demeniz gerekirdi. Burada bulunuşumun nedenine gelince, bu sadece Brutus için-dir. Ve Brutus de bir hayvan değildir. O vahşi yaratıkların kralıdır. Bu değerli varlık beni bir diş muayenehanesine getirmekle öğünebilir. Çünkü bütün dişlerim sağlam. Bir tek eksiğim olmadığı gibi çürüğüm de yok. Brutus'ün başına da şu budalaca kaza gelmeseydi...

Bir zincire bağladığı dört dişi doktora uzatarak:

— İşte dişler bunlar doktor, diye devam etti. Onları inceledikten sonra bana geri veriniz. Çünkü hayatım boyunca bu dişleri saklayacağım. Onun süt dişlerini de hâlâ saklıyorum. Ne kadar da sevimli bir aslan yavrusu idi bir bilseniz... Zavallı değerli yavrucak... Annesi Lea onunla ilgilenmesini hiçbir zaman bilemedi...

— Sonunda size rastladı değil mi matmazel! dedi Percenvrille. Kaç yaşındadır?

— Artık pek genç sayılmaz doktor. Ondört yaşlarında...

— Bütün anlattıklarınız son derece ilginç mis Welch ama, sonunda ne demek istediğinizi anlayamıyorum.

— Anlamanız belki uzun sürer doktor. Ama basit bir şey. Bu kırık dört diş yerine, dört altın diş takacaksınız. Aç ağzını Brutus...

Yeni bir kırbaç darbesi vahşi hayvana verilen emri yerine getirtti.

— Dişsiz bir aslanın ne kadar acınacak durumu vardır biliyor musunuz doktor?... Menajerim (Ölüm öpücüğü) numaramı yapmayacak olursam kontratımı feshedeceğini söyledi. Yâni, Brutus az önceki gibi ağzını açtığında ben başımı onun ağzı içine sokarım. Yarım saat, tam yarım saat ben başımı çekinceye kadar o ağzını kapatmaz.

Hangi durumda olursa olsun, müşterilerine karşı nazik davranan doktor soğukkanlılığını muhafaza etmeye çalışarak:

— Sizleri burada görmek benim için bir kıvançtır, diye mırıldandı.

— Yalnız, (Ölüm öpücüğü) dişsiz bir aslan ağzında gülünç olmaz mı doktor? Onun dişlerini yapmaya hemen başlayacaksınız değil mi?

— Aziz mis Welch, benim basit ve mütevazı muayenehaneme kadar geldiğinize çok teşekkür ederim ama bir baytara gitmenizi tavsiye etmek zorundayım size.

Mis Welch isyanla bağırdı:

— Bir baytara mı! Asla! Brutus

(Lûtfen sayfayı çeviriniz)

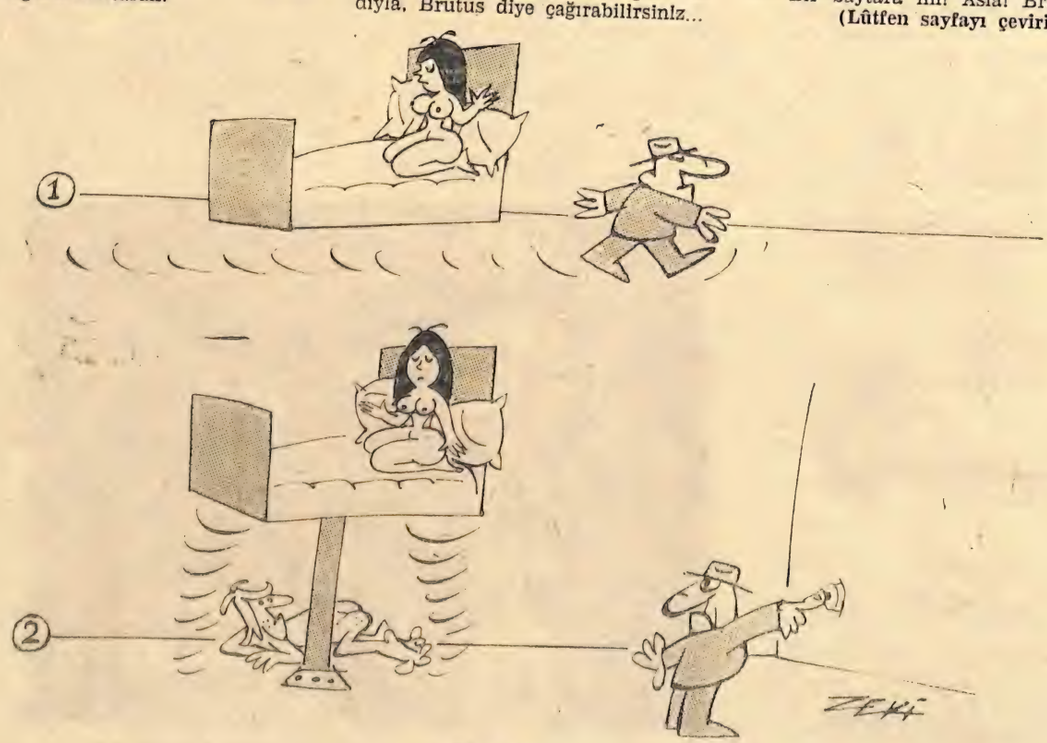

Yazısız

bir insandan daha hassastır. Hem size teklif edeceğim iki nedenden ötürü isteğimi kabul edeceksiniz. Birincisi: İstediğiniz ücreti derhal ödeyeceğim, (Bu sözleri söylerken kısa pantalonunun cebinden bir tomar para çıkardı). İkincisi: İşimizi yapmadan Brutus'le, apartmanınızı terketmiyeceğiz!...

— Bir şantaj bu! Polis çağıracağım.

— Canınız ne isterse onu yapınız ama, yarın bütün gazetelerin baş sayfalarında çıkacak olan gülünç yazıları gözünüzün önüne getirebiliyor musunuz acaba?... Şöhretinizi sarsabilir bu... Soylu müşterileriniz artık dişlerini size tedavi ettirmezler. En iyisi teklifimi kabul etmenizdir.

Dişçi şaşırmıştı. Ne yapacağını bilemiyordu. Sonra, zaman kötüydü. En zengin müşterileri bile diş ücretlerini vaktinde ödemiyorlardı. Meselâ az önce muayenehanesinden çıkan kontes bile çoğu zaman güçlükle para verirdi... Oysaki bu aslan terbiyecisi isteyeceği ücreti derhal ödeyecekti...

— İstediğinizi yapacağımı kabul etsek bile mis Welch, bunun ne kadar güç bir iş olduğunu gözünüzün önüne getirebiliyor musunuz? En azından iki seansa ihtiyacımız var. Birincisi Brutus'ün ağzının kalıbını almak, ikincisi yapılan altın dişleri ağza takmak. Sonra bu dişler için bir hayli altına ihtiyaç var. Altıyüz gram kadar. Bir servet bu...

— Size istediğiniz ücreti ödeyeceğimi önceden söyledim doktor. Hemen işe başlyınız.

— Nasıl? Kafesin içine nasıl girerim? Aslandan korkarım. Bir aslan terbiyecisi değilim ki...

— O iş için hiç üzülmeyin. Brutus dışarı çıkar.

— Ne! Onu serbest bir haldeyken mi tedavi edeyim demek istiyorsunuz?

— Rahat çalışabilmeniz için tek çare budur doktor. Sahne arkadaşlarımın yardımiyle onu tedavi iskemlenize oturturuz. Emrimle getirilen kayışlarla onu sımsıkı iskemleye bağlayacağımıza emin olabilirsiniz.

— Öyleyse, bu iş oluncaya kadar, asistanımla ben müsaade ederseniz dışarda bekleyelim.

— Nasıl isterseniz.

Odadan çıkan doktorla hastabakıcı Simone, içerden akseden kamçı seslerini ve: «Gel Brutus, bak cici altın dişler yapılacak sana Brutus» sözlerini korku ve heyecanla dinliyorlardı. Sonra bir sessizlik oldu. Dişçi hazin bir sese:

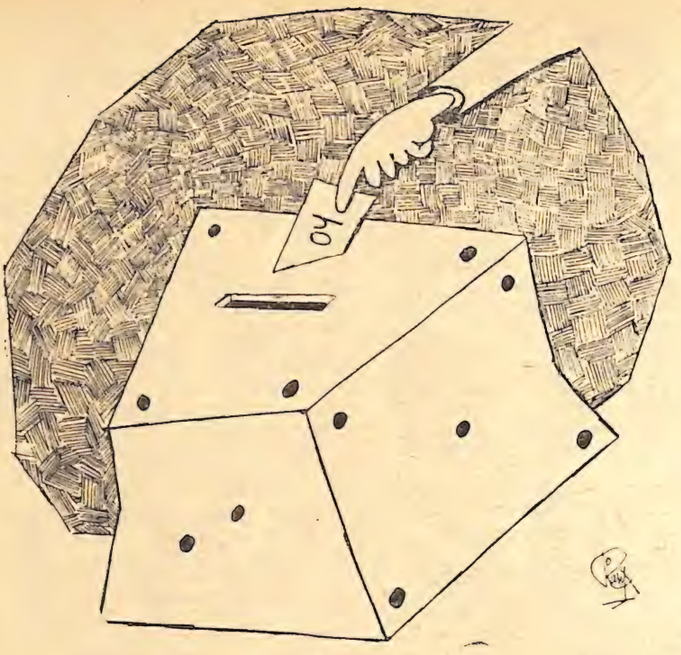

Yazısız

— Keşke bu işi kabul etmeseydim! diye inledi. Çünkü şimdi artık müşterilerimi değil, kendi hayatımı düşünüyorum. Hayatım tehlikede...

Çok geçmeden muayene odasının kapısı açıldı. Aslan terbiyecisi otoriter bir sesle:

— Brutus hazır, dedi.

Yürekleri korku ile çarpan Percenvrille ile Simone içeri girdiler. Birkaç dakika önce Saint-Enogat kontesinin oturmuş oduğu muayene iskemlesine Brutus bağlanarak oturtulmuştu. Müzisyenler ve diğer adamlar arkasındaydılar. Diş doktoru onları işaret ederek:

— Bu adamları neden getirdiniz? diye sordu.

— Bize yardımları dokunacaktır da ondan. Yâni siz çalışırken demek istiyorum. Brutus huysuzlanabilir. Ağzını açtığı zaman tabiî... Bütün müzik meraklıları gibi, o da ne zaman sinirlense numaramı yaparken çalınan parçayı dinlerse derhal sakinleşir. Hem bu usule siz de yabancı olmasanız gerek. Geçmiş zamanlarda, genel meydanarda herkesin gözleri önünde hastaların dişleri çekilirken çalgılar çalınmaz mıydı?... Orkestranın sesi hastanın feryatlarını boğar.

— Brutus'e ağzını açmasını söyler misiniz?

— Aç ağzını Brutus, haydi Brutus.

Aslan isteği yerine getirdi. Percenvrille önünde açılan hayvanın ağzının kuyu gibi derin ve bir mağara gibi karanlık olduğunu görmüştü. Simone iki metre geriledi.

— Aynayı verir misiniz Simone?

— Hangi aynayı doktor? Az önce kontese kullandığınızı mı?

— Hayır. Tuvaletteki duvara asılı olanı getir.

Büyük ayna getirildi.

— Mis Welch, lûtfen Brutus'e söyler misiniz, yüzüme karşı böylesine nefesini kuvvetle üfürmesin... Nefesi hem vahşi vahşi kokuyor, hem de aynanın kalın bir buğu tabakasiyle kaplanmasına sebep oluyor, bir şey göremiyorum. Ona soluğunu tutmaya çalışmasını söyleyiniz.

— Haydi Brutus, canım benim. Bir iki saniye nefes alma da doktor dişlerine bir baksın. Sonra ne güzel altın dişlerin olacak tontonum.

— Teşekür ederim Brutus, dedi Percevrille. Şimdi arkadaki sol dişlerin köklerini sökmek gerekecek. Yalnız hangi kerpeteni kullansam acaba? En büyük kerpetenim bile bu kökleri sökemez.

Percenvrille muayene iskemlesinin ayarını düzeltmek istediğinde onun kımıldamadığını gördü.

— Bir bu eksikti! dedi hırsla. Hazineniz iskemlemi kırdı...

Canı sıkılan Mis Welch:

— Oysaki sadece 180 kilo, dedi. Neyse, zararı öderim.

— Simone, çabuk bitişik garaja gidiniz ve garaj sahibinden ingiliz anahtariyle kerpetenini isteyiniz. Bir de burgusunu... Bendeki âletlerle Brutus'ün ağzında çalışamam...

Simone odadan çıktı.

— Bu kısa bekleyişten faydalanarak size bir şey soracağım mis Welch. Brutus'ün dört dişi birden neden kırıldı? Yediği et mi çok sertti? Kemikli bir parça mı çiğnedi yoksa?

— Hiçbiri değil doktor. Sadece Sigsmond'un yüzünden oldu.

— O da kim?

— Şu delikanlı. Her sabah Brutus'ün kafesini o temizler. Bir gün onunla şakalaşmak isteyerek su hortumunu üstüne sıkmış. Brutus de sinirlenerek bacağını ısırmış. Ama ne yazık ki, Sigsmond'un daha önce bir başka aslan tarafından koparılan ve yerine çelik bir bacak takılan bacağını. Çeliğe karşı koyamamış Brutus'ün dişleri...

Garaj sahibinden istenen âletler gelmişti.

— Maestro, Souza'nın marşını çalmaya başalyınız, diye Welch bağırdı. Aç ağzını Brutus...

Brutus ağzını açtı ve doktor çalışmaya başladı. Bir ara, acı bir kükreme üzerine Welch yeniden bağırdı:

— Maestro, çabuk valse geçiniz...

İş güçlüklerle dolu olmasına rağmen yine de başarıldı. Brutus'ün alçıyla dişlerinin kalıbı alındı. Ertesi gün altın dişleri takılacaktı. Diş doktoru yorgun, bir sigara yakmıştı ki güzel asistanı içeri girerek:

— Saint-Enogat kontesinin şoförü geldi, dedi. Takma dişlerini burada unutmuş, istiyor.

— Takma dişlerini mi? Sahi, avucumda kalmıştı. Şu masa üzerine koymuştum. Al, göttür.

— Bulamıyorum doktor.

Gerçekten de dişler âletelr arasında yoktu. Yoksa şaşkınlıkla onları Brutus'ün ağzına mı atmıştı? Rezaletti bu ama bir şey hatırlamıyordu ki... Her şeye rağmen ne olmuşsa olmuştu, kimseye bir şey belli etmemesi gerekti.

— Şoföre dişlerin kirli olduğunu, onları yarın göndereceğimi söyleyiniz.

Şoför savulduktan sonra, Simone'a:

— Simone, derhal kontesin dişlerinin kalıbını bulunuz, dedi. Ona başka bir protez hazırlatalım.

Ertesi gün iki paket geldi doktora. Birinde dört altın diş, diğerin-

(İlâncılık: 3527 — 151)

(Basın: 20166 - A - 60093 — 150)

(Benson Reklâm: 14 — 152)

AKBABA
Haftalık Siyasi Mizah Mecmuası
SAHİBİ :
Ergin Ortaç
Yazı işlerini fiilen idare eden:
Kadri Yurdatap
Dizildiği ve basıldığı yer:
Akbaba Matbaası

Meşhur ressam

Kısa zamanda şöhrete ulaşan bir ressam, açtığı resim sergisinde, çocukluk arkadaşına rastladı. Resimlerini inceledikten sonra arkadaşı:

— Başarın fevkalâde bir şey ama, biraz resim yapmasını öğren, diye kulağına fısıldadı.

Ressam yavaşça cevap verdi:

— Ben de çok istiyorum, ama vaktim yok, öyle çok sipariş alıyorum ki...

Konuşmayan koca

Avukat, yazıhanesine gelen kadını dinledikten sonra:

— Demek kocanızdan boşanmak istiyorsunuz, dedi. Şikâyetiniz nedir?

— Üç senelik evliyiz ve kocam bu üç sene içinde benimle sadece üç kere konuştu.

— Tuhaf şey! Çocuklarınız var mı?

— Evet, üç tane.

Yelpaze kullanma sanatı

Öfkeyle dükkâna giren müşteri:

— Dün sizden aldığım yelpaze kırıldı, diye bağırdı.

Tezgâhtar sordu:

— Nasıl kullandınız?

— Canım, yelpaze nasıl kullanılır? Başımın üstünde bir iki salladım o kadar.

— Olmadı işte! Yelpazeyi başınızın üstünde değil, başınızı yelpazenin altında sallayacaktınız mösyö!

MİLLETLER GÜLÜYOR

— Deli misin be!.. O kızla sen bir misin?!.

Beterin beteri

Çarşıdan dönen kadın, yol kenarındaki dilenciye sadaka verdikten sonra, şefkatli bir tavırla:

— Felçli olmak çok kötü bir şey, dedi. Ama her derdin beteri vardır. Kör olsaydınız daha fenaydı...

Dilenci içini çekti:

— Haklısınız, iyi yürekli madam. Körken dilendiğimde, herkes bana durmadan sahte para veriyordu.

Haşarat

Adamın biri göz doktoruna gitmişti.

— Gözlerimin önünde her an ufak sineklerin ve kelebeklerin uçuştuğunu görüyorum, dedi. Sonunda bunlar hamamböceği haline geliyorlar.

Göz doktoru sinirlenir gibi oldu:

— Ne yapmamı istiyorsunuz? Haşarat öldürücü ilâç satmıyorum ki ben!?.

Çarpışma

Londra'da, iki adam siste önlerini görmeden yürüyorlardı. Birden kafa kafaya sert bir şekilde çarpıştılar. Biri bağırdı:

— Yürüyüşüne dikkat etsene! Başımın içi hâlâ çınlıyor...

Ötekinde cevap hazır:

— Bu onun boşluğunu gösterir.

— Ne yâni, seninki çınlamıyor mu?

— Hayır.

— Bu da onun çatlak olduğunu gösterir.

Hizmetçiler

İki kadın hizmetçilerinden dert yanıyorlardı:

— Hizmetçini hırsız olduğu için kovmuştun. Şimdi ne yapıyorsun?

— Bir başkasını tuttum.

— O dürüst mü bâri?

— Evet. Bize geldiğinden beri evden bir toz bile eksilmedi.

Üç havuz

Zengin bir deli, üç tane yüzme havuzu yaptırmıştı. Diğer bir deli geldi ve:

— Neden üç tane yüzme havuzu yaptırdınız? diye sordu.

— Havuzun biri sıcak suyla dolu, diğeri soğuk suyla dolu, üçüncüsü de boş... O da yüzme bilmeyen dostlar için...

Ebedî koyunlar

Kırlıkta, resim yapan bir ressam, rastladığı bir çobana sordu:

— Koyunlarınızı ebedileştirebilir miyim?

— Hayır, olmaz.

— Ama... niçin?

— Sonra onları nasıl satarım?

— Füm şöyle böyleydi ama, locası harikaydı!..

Eli bıçaklı adam

Genç ve güzel kadın yalvaran bir bakışla karşısındaki iri yarı, yüz hatları sert, vahşi tipli adama baktı. Adam tüyler ürpertici bir tavırla ağır ağır ve ihtiyatla önündeki büyük bıçağı eline alarak:

— Evet? dedi. Sizi dinliyorum...

Kadın sordu:

— Yüreğiniz yok mu?

Adam sert bir sesle cevap verdi:

— Hayır!

— Öyleyse bana ciğer veriniz. Kilosu kaça?...

— Yüzme bilmediklerine göre korkacak bir şey yok demektir!..

de kontesin protezi. Kontesinkileri derhal gönderdi diş doktoru.

Paketi alan ve açan kontes ilkin hayrette kaldı, sonra sinirli sinirli telefonu açtı:

— Doktor, aklınızı nasıl kaybettiğinizi gözlerimle görmek üzere muayenehanenize geliyorum. Vahşi bir hayvanınkine benzeyen bu kocaman altın dişleri de gönderiyorum. Kendi dişlerimi de geldiğimde alırım.

Percenvrille dehşetle diğer kutuyu açtı ve o zaman yaptığı hatâyı gördü. Brutus'ün dört altın dişini dalgınlıkla kontese göndermişti. İşin kötüsü, az sonra Brutus gelecek ve dişlerinin takılması gerekecekti. Sokak kapısı çalındı, kontes geldi. Protezle altın dişleri değiştirdiğinde tatlı bir sesle sordu:

— Bu hatâyı unutmanızı rica edebilir miyim?

Sinirleri yatışan kontes:

— Tabii, siz sevimli bir insansınız, cevabını verdi.

Birleşik Devletler sekreteri bu apartmanda mı oturuyor?

— Hayır madam. Sadece 17 numaralı müşterim...

— Müzikle mi tedaviye gelir?

— Evet, yâni, daha doğrusu azıcık sinirli bir hasta da... Diş tedavisi dikkat isteyen bir incelikte, müziği çok sevdiğinden bandoyla geliyor...

— Harikulâde bir fikir bu! Keşke bütün hastalarınıza siz de bu usulü uygulasanız.

— Aynı şeyi düşünüyorum kontes. Şimdi bir dakika müsaade edin de onları salona alayım. Zira aynı zamanda kimse tarafından tanınmak istemeyen bir müşteri.

— Bu patırtılı müzikle mi? Neyse, ben meslek sırrını takdir edenlerdenim!

Simone kapıyı aralayarak:

— Salondalar doktor, dedi. Kontes çıkabilirler. Ama aynı anda insanî olmayan korkunç bir kükreme duyuldu.

leri takıldı. Welch çok memnundu. Giderken bir cemile olarak doktora iki suare bileti bıraktı. Bu arada Brutus'ün son müzisyeni de geniş bir tebessümle doktoru selâmlamak istemişti. Fakat doktor birden müzisyenin yakasına yapıştı:

— Seni gidi hırsız seni! Demek kontesin protezini sen çaldın ha!...

Ve dişleri aldıktan sonra:

— Şimdi defol, dedi. Yoksa mis Welch'e söyler seni işinden ederim.

Asistanını çağırdı:

— Simone, ben kontesin evine gidiyorum. Protezini götüreceğim.

— Fakat, ona yeni bir protez taktık ya...

— Onun eskisi kadar iyi olduğundan emin değilim. Öylesine acele yapıldı ki...

Onbeş dakika sonra kontesin evindeydi.

— Oh, sizi evimde görmek ne büyük bir zevk doktor! Hangi tatlı

bulundunuz yoksa?

— Hayır. Ama bunun izahı biraz uzun sürer. Başka sefer anlatırım.

— Oh anladım bile. Yedek protez yaptınız bana. Ne kadar da akıllısınız... Çok pahalı değildir sanırım?...

— Ne münasebet! Bu benim size ufak bir hediyem. Hattâ daha da ileri giderek size bir başka teklifte daha bulunacağım: Bu gece benimle panayıra gelir misiniz?

— Memnuniyetle. Çok naziksiniz doktor.

O gece, yanyana, mis Welch'i alkışladılar. Ölüm öpücüğü numarasında aslan ağzını açtığında, kontesin hayretten neredeyse dili tutulacaktı. Hayvanın ağzındaki altın dişleri tanımıştı. Bir süre düşündü. Sonra, hayreti sevince döndü. Doktorun kulağına eğilerek:

— Her şeye rağmen sanatınıza diyecek yok doktor, dedi. Yarın saat

Dünya Karikatürleri

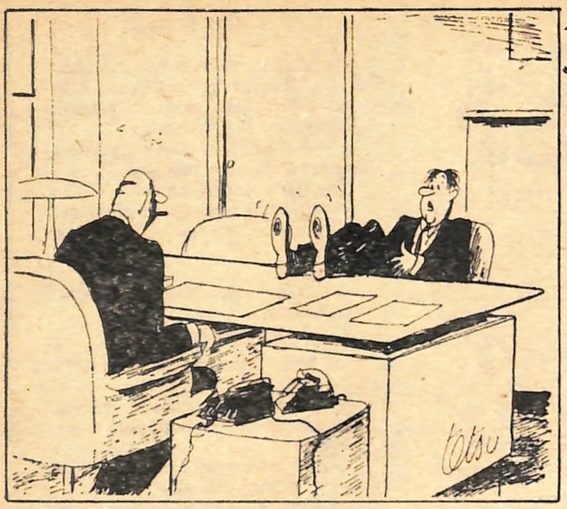

-GÖRÜYORSUNUZ, SÖYLEDİKLERİM BLÖF DEĞİL PATRON.. UFACIK BİR ZAM'A ÖYLE İHTİYACIM VAR Kİ!.

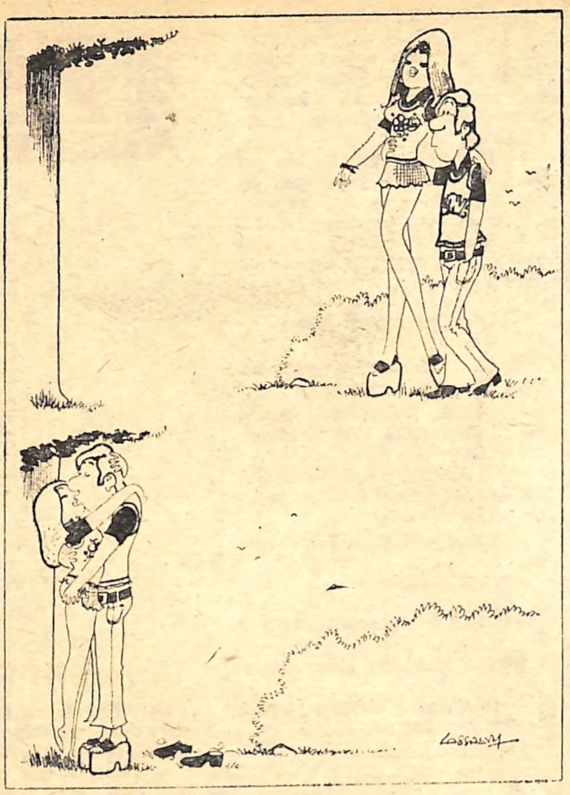

YAZISIZ

-ALO. SANA, DÜNYALILARIN ÇİFT BAŞLI OLDUKLARINI SÖYLEYEBİLİRİM!

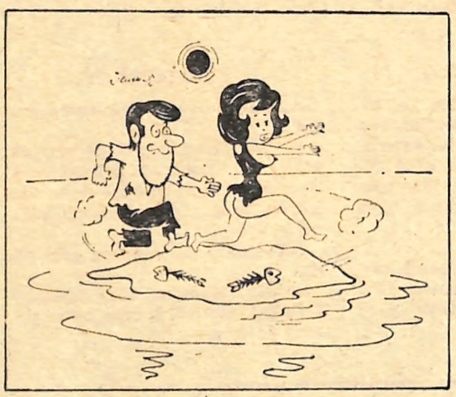

-OLMAAAZ!. YANIMIZDA DOĞUM KONTROL HAPI YOK!..

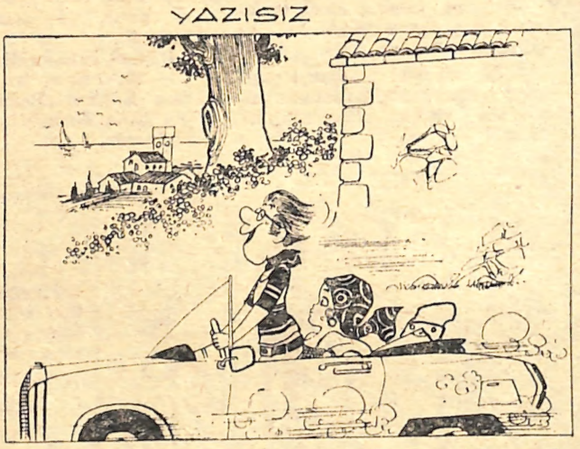

-DENİZDEN UZAK OLMADIĞIMIZI HİSSEDİYORUM... MİS GİBİ BALIK ÇORBASI KOKUYOR!

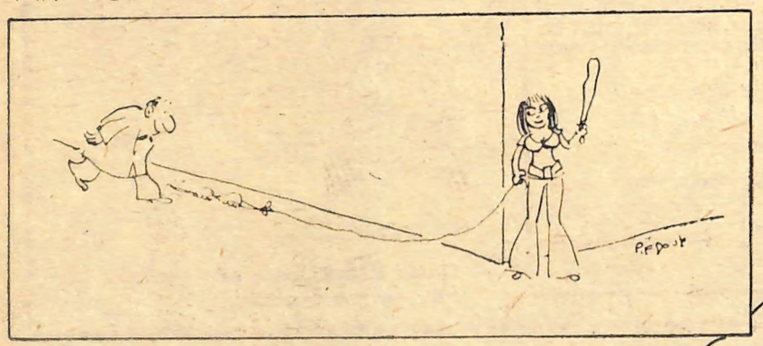

YAZISIZ

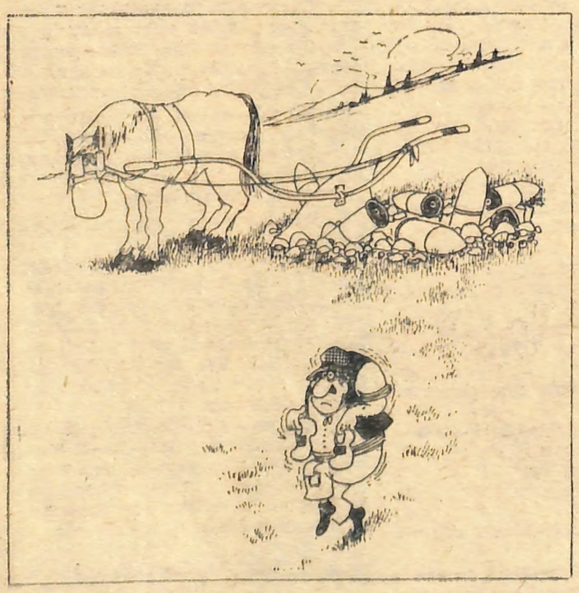

YAZISIZ

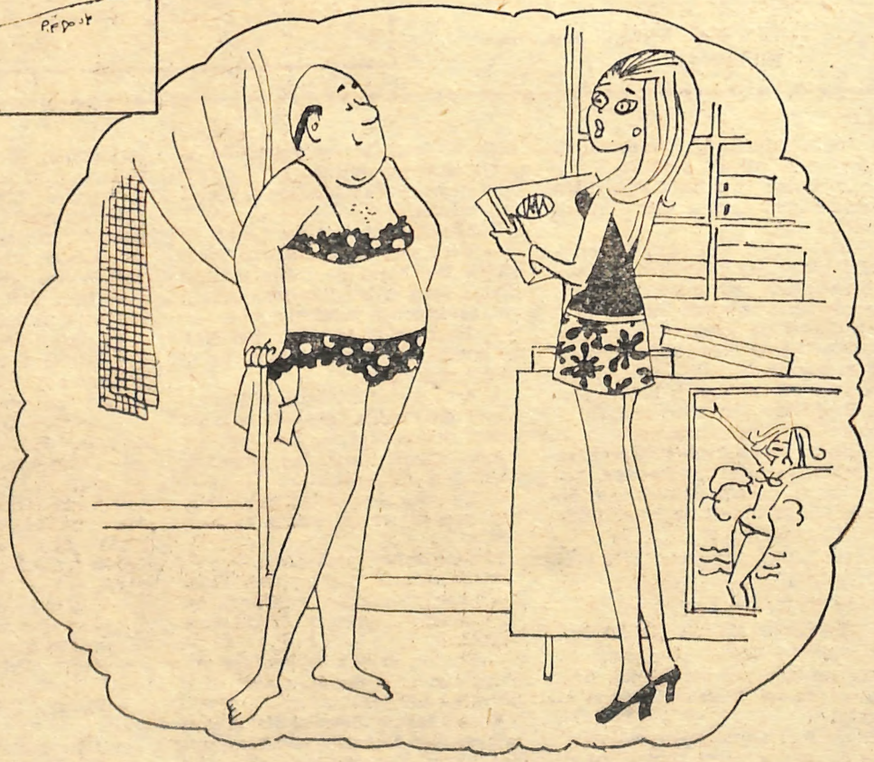

-KARIMA HEDİYE OLACAK... ÖLÇÜLERİMİZ AYNIDIR DA!

-DENİZDEN UZAK OLMADIĞIMIZI HİSSEDİ-
YORUM... MİS GİBİ BALIK ÇORBASI KOKUYOR!

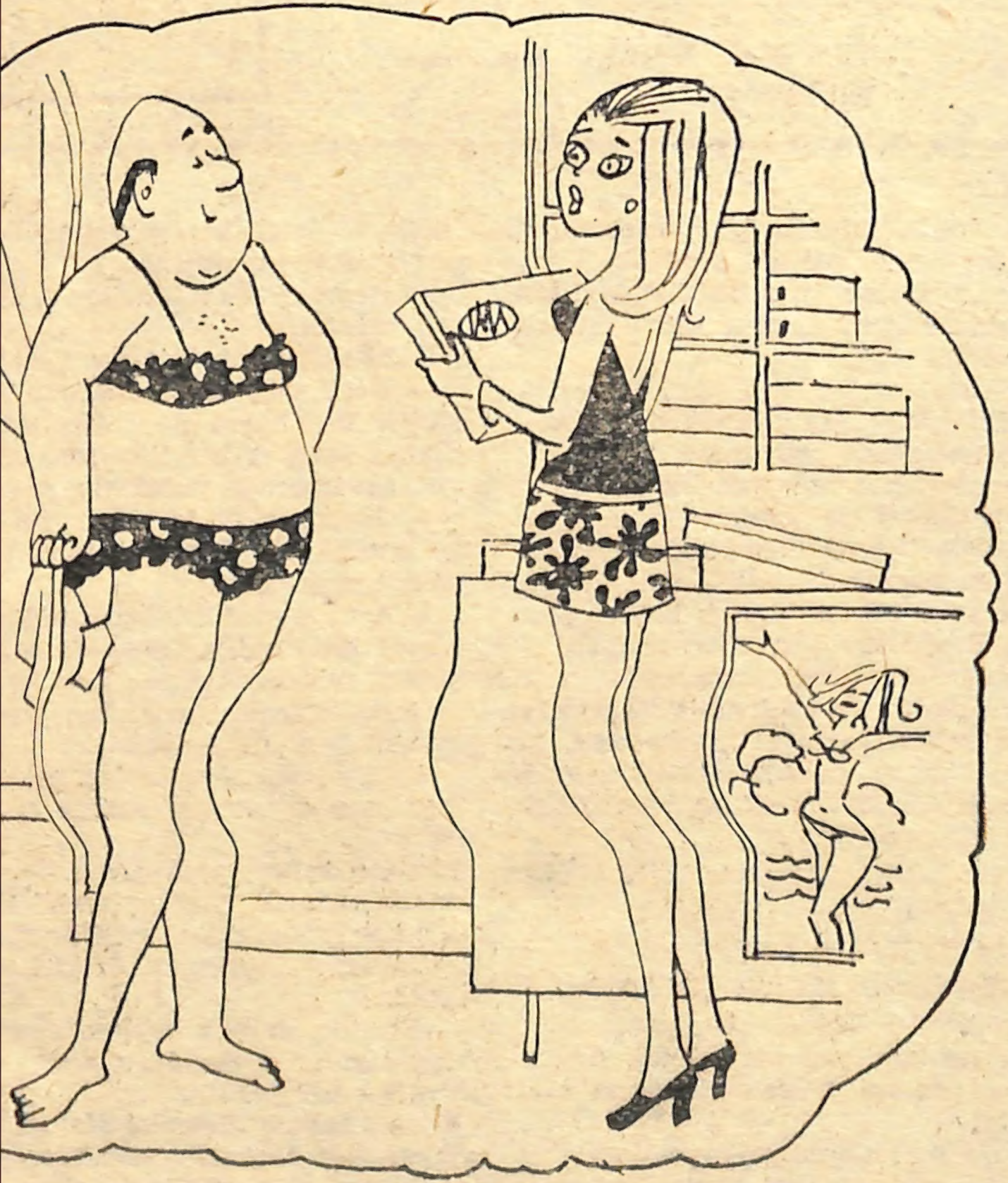

DİYE OLACAK... ÖLÇÜLERİMİZ AYNIDIR DA!

İş Bankası

33 090 talih - liye 20 Milyon! Bu gü - zel

şöleni

fırsattan ya - rar - lan - mak için

bir çekilişte

ta - sar - ruf - ları - nızı 31 A - ra - lık akşa - mı - na

20 milyon

kadar İş Banka - sın - da top - la - yınız.

(Yeni Ajans: 3062 — 149)

Akbaba

Seçimlerde kemer modası!